

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto or ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo «Gorice». Oglasi se računijo po petim vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Danes tako, jutri drugače.

Navajeni smo bili in smo še soditi o naših milih političnih nasprotnikih, da, če se tudi včasih sežejo v lase, pa so vendar jednih misli takrat, ko jim gre za to, da bi škodovali Slovanom. Tega smo vajeni od Italijanov, Nemcev, pa tudi od Madjarov.

Kakor pa so se danes začele stvari na političnem obzorju čudno spreminjati pa utegnemo kmalu dočakati nekaj nasprotnega, namreč, da bodo jedni ko drugi svojo „nesrečo“ začeli vspejati naši in iz naraščajoče medsebojne mrznje začeli simpatizovati s — Slovani

No, tako optimistični ne smemo biti, da bi pričakovali, da nas bodo oni, ki nas danes smrtno sovražijo, jutri že pristrčno ljubili in nam izkazovali zgolj dobrote. Gotovo pa je vendarle da se je do kaj spremenilo v nasprotnem taboru, kar bode lahko nam v korist ako bomo znali kovati mehko železo. Nasprotniki si stoje sovražno nasproti, njih medsebojno sovraštvo absorbira že mali odstotek onih sil, ki bi jih sicer vporabili proti nam, in to je nekaj. Med Italijani in Nemci v južni Tirolski se bije že dlje časa vroč boj za politično nadvlado v teh krajih in zdaj je Nemeč, zdaj Italijan, ki javka in toži o „nasilstvu“ drugega. Vendar še to ni nič proti boju, ki se je vnel med Nemci in Madjari in kateri boj je že zadobil uprav pomenljive oblike. Ta boj se je pripravljal na skritem že dolgo časa in dolgo časa je tlélo pod površjem, dokler ni udaril svetli plamen na površje, — plamen, ki obeta postati usodepoln. Kakor je bilo omenjeno tudi že v našem listu, so Nemci na Ogerskem tirali že več let pa ngermansko politiko in nameravali zagospodovati med Madjari polagoma istotako kakor bi hoteli sploh po celem svetu v svojem nasitnem nagonu po nadvladu.

V to svrhu so se posluževali vseh postavnih in na Madjarskem tudi nepostavnih sredstev: šol, trgovine in obrti, zlasti pa časa o pisja tako, da so postali ti erdelski Nemci Madjarom že dokaj nevaren političen faktor. Dolgo časa so Madjari mirno gledali to gibanje in bili

so si celo dobri prijatelji, zlasti že zaradi tega, ker so jih zviti Nemci, z namenom, da odvrnejo pozornost Madjarov od svojih nakan, vedno podpirali v zatiranju ogerskih Slovanov in jih često tudi hujskali proti njim. Konečno pa je postala ta reč Madjarom vendarle predebela in začeli so vračati klin s klinom.

Prav dobro opisuje to razmerje krakovski „Czas“, ki pravi mej drugim: „Prava vez, ki je desetletja vezala Madjare z avstrijskimi Nemci, je bil liberalizem; ali liberalni Nemci so izgubili danes v politiki v-ako obzirnost in ta odnašaj je postal anakronizem. Pa je še druga stvar. Treba upoštevati specijelno židovski liberalizem v Budimpešti ter antisemitizem v Avstriji, katerega vzdržujejo izključno avstrijski Nemci, ker liberalni Nemci težko da pridejo še kdaj do vlade. To in razni drugi razlogi pa so tudi uzrok razcepljenju, ki je zavladalo med Nemci in Madjari in pa misli pridruženja Madjarov — k slovanskim skupinam. Ta proces so največ provzročili pangermani. Neprestano in brutalno napadanje Madjarov v avstrijskem parlamentu moralo je že samo na sebi izpodkopati staro prijateljstvo, ko pa so se v psovanju Madjarov pridružile avstrijskim liberalnim Nemcem tudi zmerneje nemške stranke, pripravljali se je polagoma terén popolnemu razkolu. Ali Vsenemci niso ostali samo pri tem. Njih agitatorji razvili so še živahneje delavnost med Nemci na Ogerskem. Madjarski „državni patrijotizem“ pa tega ni gledal križem rok. Najprej se je razvijala živahna časnikarska polemika, potem so prišli protestni shodi in — pravde pred sodiščem. Ogorčenje je raslo z jedne ko druge strani. Nedotaknjeno ostalo je samo razmerje med — Budimpešto in Berlinom. Do zadnjega časa so se Madjari mogli smatrati najčvrstejšim podpirateljem trozveze, kakor i avstrijski Nemci.

Vsi se še spominjamo obiska in sprejema nemškega cesarja Viljema v Budimpešti, od katerega se je pričakovalo, da za dolgo časa vtrdi vzajemnost in prijateljstvo med Nemci in Madjari. Danes pa se je to „prijateljstvo“ začelo rušiti na vseh koncih in krajih. Kazenske prav-

de in stroge obsodbe nemških urednikov v Segedinu, Temešvaru in drugih mestih izzvale so v Nemčiji največje ogorčenje, kateremu zlasti berlinsko časopisje daje ojster značaj. Cela vrsta vsenemških časopisov govori o Madjarih v tonu, ki je na kraju dostojnosti itd.

V najnovem času so naperjene nove tiskovne pravde proti nemškim novinarjem na Ogerskem in sicer vse zaradi „hujskanja proti Madjarom“. V Banatu je tožen bivši poslanec Steinacker in nedavno že obsojen Kirsch. V Erdelju je naperjena pravda proti „Kronstädter Zeitung“, ker je neki sotrudnik tega lista označil zadnje ljudsko štetje sleparskim. (Tu bi pa lahko mi spomnili Nemce zadnjega ljudskega štetja na Štajerskem, Koroškem in tudi na Moravskem! Op. ur.) Razun tega se vrše dan na dan sodne preiskave proti raznim drugim na Ogerskem izhajajočim nemškim listom. Vse to je ustvarilo med Nemci in Madjari razmerje iz katerega se ne more razviti nič dobrega. V tem položaju se torej ni čuditi, ako tako Nemci kakor i Madjari mislijo na združenje s — Slovani. Razno nemško časopisje, pred vsem pa dunajska „Arbeiter Zeitung“ stopa na stran ogerskih Slovanov in jih pozivlje na skupen boj proti Madjarom. Nasprotno pa se je tako v madjarskem, kakor i v češkem časopisju sprožila misel neke zveze med Budimpešto in Prago in skupnosti med Čehi in Madjari. „Glas Naroda“ opozorja na eventualnost, da Madjari še pridejo do prepričanja, da jim naslanjaje na avstrijske Nemce ne prinaša nobenih koristi, pač pa da bi bilo mnogo bolje, ako bi ne poslušali onih nemških glasov, na katerih je največ krivde ako madjarski in slovanski narodi pod krono sv. Štefana ne žive v plodonosnem medsebojnem razmerju.

Kakor se torej vidi, so oni nasprotniki Slovanov, ki so menili, da so nasproti nam nepremagljivi, podvrženi še večjem političnim slabostim kakor mi. In to v polni meri dokazuje spor med njimi, ki se bode težko še kdaj poravnal.

Nam Slovanom more biti to le v korist, kajti na ta način, da se jedni ko drugi začno trgati med seboj a se „na-

posled celo približevati nam, pride njim spoznanje, kako boljjo krivice, katere moramo prestajati pred njimi mi, katere krivice se bodo tudi maščevale na njih samih. Iz tega zanimivega položaja pa mi tudi lahko crpimo nauk, da je najčastnejše za vsak narod, ostati zvest s v o j i m narodnim svetinjam, a ne jih kratiti drugim.

Dopisi.

S Kobarškega, dne 3. oktobra.

— Dolgo, dolgo, blizo 25 let se že napravljiva in popravlja kotarska cesta, ki pelje iz Starega sela do Breginja in od tod do Logov na laški meji. — Neverjetno je, kake muke so imeli prestajati do zdaj vozniki in živina po teh ozkih klancih. Hvala Bogu, da se je te dni izročil prometu lep kos nove ceste iz Potokov pod Borjano, ki ima le malo strmca. Dodelali so jo naši ljudje pod vodstvom spretnega domačega palirja g. Čuša, kateremu je bil izročil delo cestni odbor. V ta namen je ministerstvo že parkrat odločilo znatno svoto, gotovo tudi vsled prizadevanja našega vrliga državnega poslanca. Priserčna zahvala bodi izrečena vsem, ki so pripomogli v zgornji namen, zlasti tudi slavnemu cestnemu odboru za to skrb. — Zdaj bo potrebna še razlastitev nekega hleva v Potokih, da se tam cesta razširi, in pa preložitve klanca v Borjani, pa bo počasi, ko se utrdi, dobra cesta do Breginja. Poprava od tod do Logov pa bo še tudi morala priti na vrsto, če bo še kaj svet stal. Se ve, če bi bila vsa črta boljše izpeljana, bi bilo pa še boljše.

Politični pregled.

Državni zbor.

Dunajski uradni list je priobčil v četrtek cesarjevo ročno pismo, s katerim se sklicuje državni zbor na dan 16. t. m. Prva točka dnevnega reda prve seje je, zakonski načrt, katerega predloži vlada zbornici, glede tiskovnega zakona.

Notranji politični položaj:

Nagodba torej še do danes ni končana. Pravijo namreč, da se je doseglo sicer sporazumljenje glede avtonomnega tarifa ali, da se nahajajo med vladama

Slavčo je bil oprt ob zid ter je bil pobesil glavo, da mu je visela kot odsekana. Ni si je mogel podpreti z rokama, ker ju je imel zvezane na hrbtu, niti ni mogel poklekniti, ker je bil privezan z drugim motvozom čez prsa k steburu.

Strese se, odpre oči, pogleda najprej zavzeto, po tem pa nevoljno. Brezdvomno je izpoznal, čemu prihaja srepi Turčin k njemu; vendar se je vedel prav mirno ter upiral v tla svoj negibljivi pogled.

Samo na čelo mu je nagloma stopil znoj. Ahmed-aga pristopi z jataganom v roci k Slavču in zakliče:

„Čuj gjur!“

Slavčo vzdigne glavo in obstane ravno na odrevenih, utrujenih nogah. Njegova velikanska postava je presegala za tri pedi glavo Ahmed-age. Segel je celo do stropa. Bil je podoben trdno zvezani zver, ki vzbuja tudi tako strah s svojo ogromnostjo. Ahmed-aga je pač vedel, da se nima bati ničesar. Oči so se mu zlobno svetile in vpirale v Slavča, ki je gledal nevoljen v tla.

„Zdaj da mi poveš resnico!“ reče Ahmed-aga.

Slavčo se kar ozre nanj in znova zamiži.

LISTEK.

Hajduk Slavčo.

Bolgarski: Ivan Vazov.*

(Dalje.)

Seveda se to žuganje ni imelo izpolniti dobesedno; ali vendar je naznajalo vaščanom muke, ropanje, nasilstvo in bedo, kakor se je godilo navadno v takih slučajih.

Ulice so bile prazne.

Ko so stopali mimo nekega plota, skoči skozi duri ženska razpuščenih las in vzklikne z groznim, tužnim glasom: „Slavčo, Slavčo!“

Slavčo se obrne k svoji ženi (ta je bila) pogleda jo nevoljno, pa zapre oči.

Žena ga je klicala in tarnala dalje: „Slavčo, Slavčo!“

Tedaj se obrne in jej veli ostro:

„Molči, Volkana!“

Volkana gre za njim; zdelo se je, kakor bi bila iz uma.

Neki orožnik se pripogne, pobere kamen in ga zažene v njo kot v psa ter jo psuje in zmerja.

Ta se skriva v hišo in javka dalje vsa obupana.

III.

Orožniki pod poveljstvom Ahmed-age so grozno divjali po vasi celo do večera. Pod pretvezo, da morajo poiskati po hišah poskrite roparje ter preslišati domače, so storili toliko ostudnih grozovitostij, da je bilo splošno javkanje po vasi.

Ali ne bomo popisovali tu srepih in divjih zločinov te brezbožne druhali...

Slavčo je bil Belomelec, in ta okolnost je dajala beričem toliko drznosti in prava, da so utolažili do sita svojo besno maščevalnost, lakoto in zverinsko pohotnost v tej nesrečni bolgarski vasil...

Zvečer so bili že vsi utrujeni od svojega „dela“, in tedaj odloči Ahmed-aga, da hoče prenočiti rajši tu, nego v drugi, nekoliko bolj varni vasi. Zjutraj zgodaj so hoteli odriniti k Berkovcu. Poiskali so čorbadžega*) Neda, da jim bo za prenočišče, njegova klet pa za ječo Slavču. Bila je to jedina visoka hiša v vasi, ki je imela s kamenitim zidom ograjeno

*) »Čorbadži« so pravili domačinom rojenim premožnim Bolgarom. Iz sebičnosti so bili udani Turkom in večkrat na pol poturčeni, pa hujski od samih Turkov. Po našem bi jim rekli: bogatini ali renegati, liberalci!

druga diference, ki pa niso nič manj važne za vsako posamezno državno polovico, kakor avtonomni carinski tarif. Pravijo, da sta dospeli obe vladi do neke točke, ki ne dopuščata ne jedni ne drugi, da bi le za količkaj odstopila od svojega stališča. Tako pravimo, da pravijo. Nobeden pa ne ve povedati, katera da bi bila ta točka. Splošno so vsa taka poročila jedino le časnikarska ugibanja. Sklicanje državnega zbora že na dan 16. oktobra bi dalo sklepati, da ni vendar izključeno, da bi se ne bili vladi dogovorili glede nagodbe. Ako sta se pa dogovorili, potem je pa gotovo, da je morala naša državna polovica mnogo, mnogo odnehati od svojih zahtev ter, da so spet Ogrji, ki bodo imeli od te nagodbe največ koristi. Res je sicer, da je gospodarska zveza obeh državnih polovic skoro neizogibno potrebna za našo državo in da je od nje, takorekoč odvisen, celó nje obstanek. Res je zaradi tega torej tudi, da je bilo treba tu nekoliko resnega pomisleka in če se hoče tudi, požrtvovalnosti. Ali vpraša se, kako pride naša državna polovica do tega, da se mora vedno in vedno le ona žrtvovati. Ogrska pa nikdar?! Ali pojde to še dalje tako naprej, ali je opravičen strah, katerega imajo naši vladajoči krogi pred Ogrsko?! — Pa pustimo za danes to na stran in recimo, da je prišlo med vladama v resnici do sporazumljenja. Kaj pa poreče k temu državni zbor. Nezadovoljnost, ki prešinja vse nenemške narode in stranke s sedanjo vlado, raste od dne do dne in bode dala gotovo odduška v prihodnjem državnozbornem zasedanju. Posebno bodo Čehi oni, ki bodo delali vladi vsemogoče sitnosti in zapreke in Čehom se pridružijo še drugi, v prvi vrsti pa najbrže Jugoslavlani. Kako pa ne?! Na eni strani škodljiva nagodba z Ogrsko, vsled katere bodo morale trepeti razne gospodarske koristi naših tostranskih dežel, na drugi strani vlada, ki se popolnoma čisto nič ne ozira na naše kulturne potrebe, marveč prepušča Nemcem in Italijanom ter birokraciji, ki je po večini sestavljena iz Nemcev, da postopajo s Slovani kakor mačka z mehóm. Kaj pa ne bi, pravimo, nenemške stranke jedenkrat v državnem zboru odločno zaropotale, da so ne bodo dali nenemški narod od nobenega več teptati in naj stane to kar hoče.

Češko in „avstrijsko“ vprašanje.

Angleški list „National Review“ prinaša iz peresa dr. Kramařa pod naslovom „Evropa in češko vprašanje“ članek, v katerem razlaga pomen češkega vprašanja za Avstrijo in Evropo. Dr. Kramař pravi: „Češko vprašanje je vprašanje za vse evropske države. To vprašanje obstoji v tem, ali naj Nemčija postane fiktivna svetovna velevlast in kulturni svetovni imperij o katerem sanja nemški cesar, ali ne. V prvem slučaju je obstanek Avstrije le vprašanje časa. Češki narod je le predstraža v boju velike večine avstrijskega prebivalstva proti težnjam Vsenemcev. Ako bi se izpolnila nemška zahteva po uvedanju nemškega državnega jezika v Avstriji, morale bi se vse nenemške narodnosti odpovedati svojemu jeziku in se učiti nemškega. Iz tega bi nastala iz Avstrije druga nemška država; ker pa so dve nemški državi nepotrebni, tedaj je samo ob sebi umevno,

„Kaj molčiš, garjevi pes!“ zareži Turčin zlobno, — „žrvavica že tleje“.

Te besede so bile take, da so morale omračiti z grozo tudi še tako železno dušo. Slavčo je vedel kot ropar najbolje, za kake ljudi dajo zažgati žrvavico. Pot mu je tekal po obličju ali molčal je.

„Slišiš!“ reče mu Ahmed-aga.

Slavčo vpre oči vanj.

„Povej, kje je vidinski zaklad!“

„Ne vem“.

„Čaj ti bom pomagal, da boš vedel takoj...“ reče Ahmed-aga ter ga treščil s topo stranjo svojega jatagana na roke. Udarec je bil tako silen, da je bilo prav slišati suhi zvok lakotne kosti, Slavčo zamrli bolečine.

Ahmed-aga ponavlja parkrat svoje vprašanje in groznje; ali vse brez uspeha. Ropar je trdovratno molčal o kraju, kjer je bil zakopan denar. Turčina je spravljalo to v besnost. Hotel je izvedeti brez priče ono zaželjeno mesto, ki gotovo ni bilo daleč od tod.

Ali ko Slavčo ni hotel razodeti, bil je prisiljen porabiti, kakor navadno, muke, v to pa je trebalo poklicati pomočnike, in ti bi bili priče neizbežne Slavčevi izpovedi. Kar besnel je.

da bi do spojitve Avstrije z Nemčijo moralo priti. V kak položaj pa bi vsled tega prišle ostale države v Evropi, razvidi vsakdo. Avstrija se stara, — a zopet bi se mogla pomladiti, ako bi se resno sprijela rešitve češkega vprašanja, v katerem jedinem je zagotovljena bodočnost monarhije, ker s tem bi bil ob enem zagotovljen evropski mir.

Deželnozbornske volitve na Štajerskem.

Volilni shodi v posamičnih krajih so že postavili kandidate. Izbrani so naslednji možje: Za celjsko kmečko skupino dr. Dečko in namesto dosedanjega poslanca dr. Serneca, ki ni mogel več vsprejeti kandidature, dr. Juro Hrašovec; za okraj Brežice dekan Josip Žičkar; za šoštanjško-slovenjegraški okraj tovarnar in posestnik Ivan Vošnjak iz Šoštanja; za ptujski okraj odvetnik dr. Fran Jurtela; za ljubomerški okraj dosedanji poslanec, odvetnik dr. Fran Rosina; za mariborski okraj dosedanji poslanec prof. F. Robič in mesto Lendovškega posestnik Ivan Rošker; za mestne skupine so postavljeni naslednji kandidati: za mestno skupino Celje-Brežice dr. J. Karlovšek iz Celja; za slovenjegraško dr. Fran Mayer iz Šoštanja, za ptujsko mestno skupino pa državni poslanec, dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj.

Kakor dokazujejo zgoraj navedena imena, postavljeni so za kandidate večinoma stari poslanci. S tem je dokazano, da štajersko slovensko ljudstvo odobruje taktiko svojih dosedanjih zastopnikov v deželnem zboru.

Novi zavod sv. Jeronima?

Hrvatski listi poročajo iz Rima, da, ker ni bilo mogoče iz Jeroninskega zavoda narediti hrvatski kolegij, vzeli je papež inicijativo, da ustanovi za južne Slovence (Hrvate, Srbe, Slovence in Bolgare) novi veliki slovanski kolegij. Pravijo da hoče sam Leo XIII. v to svrhu darovati iz svojega 100.000 frankov, avstrijski cesar pa da se je obvezal dati za ta kolegij letnih 20.000 kron. Ta kolegij da sežida na Monte Carlo v najmodernejšem delu Rima. Papež je tudi svetoval francoskim kongregacijam naj se ne nastanijo v Italiji, kjer je že dosti kongregacij, marveč naj se nastanujejo v drugih krajih, kjer je katoliška propaganda bolj potrebna n. pr. na balkanskem polotoku, v Grški, Bolgariji in Rumuniji.

Ogrski parlament.

V sredo se je sešel ogrski parlament v novi palači k novemu zasedanju. Na galerijah zbralo se je vse polno poslancev, med temi tudi mnogo gospá. Ko je ministriški predsednik pl. Szell prečital kraljev reskript, s katerim se sklicuje parlament, oglašil se k besedi poslanec Bela Barabas, ki napada kralja in pravi, da bi se moral udeležiti osebno otvoritvene seje nove parlamentarne seje. Predsednik pozove govornika k redu, na kar začne opozicija glasno vpiti in hrumeti. Barabas napada jako v ostrih izrazih vlado prvič zaradi tega, kjer se ni udeležila Kossuthovih slavnosti, drugič pa zato, ker se pogaja z Avstrijsko vlado v nagodbenih zadevah in se v ta pogajanja umešava tudi minister za zunanje reči. Barabas pozivlje vlado, da takoj pretrga

„Govori!“

„Ne vem“.

Ahmed-aga umolkne za časek, kot bi premišljeval, s kakimi mukami naj začne.

Ali mahoma se Slavčev pogled oživi in razjasni. Njegov obraz, ki je bil dozdej nekako mrtev in malomaren za vse, kar se je tikalo njegove usode — je zdaj dobil mahoma odločen izraz. Neka nenadejana in usodna odločnost mu je prevzela dušo. Držno in naravnost je vprl z visoka pogled na Turčina. Ta je opazil zadovoljno ta prehod iz molčeče ravnodušnosti; menil se je, da je Slavčo iz strahu pred mukami zdaj voljan govoriti.

In ni se varal.

Slavčo reče:

„Vem, kje so zakopani penezi.“

„Kje pa?“

In Ahmed-aga upre svoj pogled na Slavča, silno radoveden in poln nenasitljive lakomnosti.

„Denar smo zakopali tam, blizu...“

„Ali tu pri Belem Melu?“

„Da, pri Belem Melu.“

„No, saj to je povedal tudi oni pes, ki je gagnil včeraj. Povej določno, kje je denar!“

rsa pogajanja z avstrijsko vlado. On pravi, da hoče on in njegova stranka, da se Ogrska gospodarsko popolnoma loči od Avstrije ter da se ustanovi za Ogrsko popolnoma samostalen carinski tarif. Ko je začel ministriški predsednik pl. Szell odbijati napade na kralja, pretrgala ga je opozicija z velikim hrupom in kričanjem, tako, da je moral predsednik večkrat groziti, da zaključi sejo. Glede očitaj, da se ni vlada udeležila Kossuthovih slavnosti, rekel je Szell, da tega storiti ni mogla, ker je bil Kossuth do svoje smrti vedno sovražnik vlade in Habsburške dinastije. Poleg poslanca Barabasa napadel je vlado tudi poslanec Rakoczy. Konečno je zbornica vendarle vzela naznanje kraljev reskript.

Germanizacija pruskih poljakov.

Pruska vlada je zaukazala, da se morajo posluževati Poljaki pri shodih njih društev nemškega jezika.

Cesar Viljem II. ne vzprejme burskih generalov.

Angleži so vendar dosegli, da nemški cesar ne vzprejme burskih generalov. Ako bi bilo potovanje burskih generalov po raznih mestih le človekoljubnega pomena t. j. ako bi burski generali iskali le gmotne pomoči in darov za svoje sorojake, pravijo Angleži, bi jim ne mogel tega očitati nikdo. Ali burski generali niso tako miroljubni kakoršne se kažejo, marveč njih nakane so vse drugačne. Ako bi torej nemški cesar vzprejel burske generale le kot take, namreč kot hrabre vojake, ki se so junaško borili in ki zaslužijo zaradi tega priznanje tudi od nemškega cesarja kot vojaka, bi burski generali tega vzprejema drugim gotovo ne tolmačili v tem smislu, marveč znali bi ga zlorabiti v svoje Angležem v južni Afriki neprijazne namene. Zaradi tega pa so napeli Angleži vse moči, da so preprečili vzprejem burskih generalov od strani nemškega cesarja.

Razmere v Franciji.

„Kulturni boj“ v Franciji vodi se zdaj pred vojnim sodiščem. Major Leroy-Ladurie se je zagovarjal pred vojnim sodiščem v Nantesu, ker ni hotel izvršiti povelja polkovnika Barreta, da z vojniki pomaga izgnati kongregacijsko šolo v bretanjski občini Douarnenez. Ko je dobil to povelje, je izjavil, da mu verski čut brani prevzeti zapovedništvo. Sodišče ga je vsled tega izključilo iz armade. List „Patrie“ poroča, da je predsednik sodišča jokal, ko je proglasil razsodbo. Framasonsko časopisje pa odobrava strogo postopanje proti častnikom, ki ne izvršujejo povelj Combesove vlade, češ, vojak mora slepo ubogati in ne sme razmišljati ali je to kar mu je ukazano pravično ali ne.

Napad na ruskega častnika — v Carigradu.

Med spremstvom ruskega velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča, bil je tudi grof Dolgoruki. Ko je ta v družbi drugih pil v neki gostilni v Peri pivo, vstrelil je nekdo iz mimovožne se kočije, ter je krogla razbila gostilnična okna, ne da bi koga zadela. Splošno je pa mnenje, da je veljal ta strel grofu Dolgorukiju. Turki imajo namreč grofa Dolgorukija na sumu, da se nahaja v nekaki zvezi z revolucionarnim macedonskim gibanjem. To pa skepajo opravičeno ali neopravičeno iz tega, ker potuje grof Dolgoruki pogostoma po Macedoniji. Ruski poslanik

Slavčo molči.

„Povej, kje je?“

„Kako?“

„Ostali denar; pomisli, da bo padalo meso, če zlažeš!“ grozil je Ahmed-aga.

Slavčo ne odgovori.

„Zakaj molčiš?“

„Kako naj ti povem to, ko ne poznaš kraja? Tega se ne more določiti z besedo.“

„Kako se imenuje kraj?“

„Modri Breg“.

Kje je to? Jaz ne poznam tega Modrega Brega“.

„Pri reki nad neko skalo...“

Ahmed-aga se zamisli. Njegov obraz je razodeval silno razburjenost. Gotovo je gojil zdaj to upanje, da bo mogel deti na stran polovico denarja; to je razburjalo zdaj vse njegovo mišljenje. Ali kako bi napravil to? Na podlagi takega nedoločnega naznanila roparjevega, bi sam nikdar ne dobil Modrega Brega in dotične skale.

Ali vendar mu ni prišlo niti na misel, dabi prisilil samega zdaj v sredi noči, naj ga pelje do „Modrega Brega“... Jutri — tedaj bi se to prav lahko zgodilo; ali kako korist pa bi imel iz tega on, Akmed-aga?

je seveda, koj Sultana obvestil o tem dogodku. Sultan pa je zaukazal, da se stvar preiskuje.

Potovanje ruskega velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča na Bolgarsko in v Carigrad.

Potovanje velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča na Bolgarsko in v Carigrad je angleško časopisje močno vznemirilo. Listi se izrekajo proti vsaki intervenciji Evrope na Balkanu, kakor jo baje nameravata sprožiti Rusija in Francija dogovorno z Bolgarsko. Listi dolže Bolgarsko da podpira moralno in materijalno macedonsko gibanje, ker ve, da je Rusija ne zapusti.

Rusko-kitajska zveza.

„Novoje Vremja“ prinaša vsebino pogodbe, ki se je sklenila med Rusijo in Kitajsko. V tem rusko-kitajskem dogovoru se posebno povdarja okolnost, da Rusija pomaga Kitajski v slučaju vojne s tretjo velevlastjo. V ostalem poroča ruski list, da se je Kina odrekla vseh svojih pravic do pokrajine Tibet in jo odstopila Rusiji, poslednja pa se je obvezala ondi vzdrževati mir. Nadalje garantira Rusija integriteto kitajskega cesarstva in prevzema pravico intervencije v vojni ali v nemirih, v katerih bi Kitajska ne bila sposobna voditi vojno. Pokrajino Tibet upravlja Rusija, a kitajski pripada samo pravica da tam snuje konzulate. Ruski car dovoli carine prosti uvoz kitajskega blaga v Tibet in respektira verstvo tamošnjega prebivalstva. Poslopa se ne smejo podirati tudi ne takrat, ko bi se gradile železnice ali trdnjave. Ako je temu res tako kakor poroča rečeni ruski list, tedaj je Rusija dobila v svoj protektorat veliko področje, ki meri čez 2 milijona štirjaskih kilometrov t. j. trikrat večje ozemlje kakor je vsa avstro-ogerska država. Tibet je jako rodovitna zemlja, ki pa ima samo 2.250.000 prebivalcev, ki so večinoma Mongoli, Kirgizi itd. vera je pri njih budizem. Ta rusko-kitajska pogodba bode silno vznemirila Angleže, ki so že mislili, da so neomejeni gospodarji cele vztočne Azije.

Buri v Bruslju.

Generali Botha, Dewet in Delaurey so 6. t. m. dospeli v Bruselj, kjer jih je sprejela ogromna množica z viharimi klici. Z balkona hotela, kjer so burski generali stanovali, je imel Dewet govor, v katerem je dejal, da generali niso prišli v Evropo prosit podpore za svojo neodvisnost, nego prosit pomoči za poravnavo vojne škode. Na čast generalov se je vršil zvečer v „Grande Harmonie“ velik shod, na katerem je dejal Dewet: Spričo silne navdušenosti, s katero smo bili tu sprejeti, se vprašujemo: „Zakaj ni bilo možno dobiti nobenega posredovalca? Boj je hotel, da smo izgubili neodvisnost. Mi ostanemo novi domovini zvesti, ako se mirovni pogoji lojalno izvrše. Angleži niso več naši sovražniki. Tudi jaz sem podpisal mirovno pogodbo in ostanem mož beseda“. Potem so se odpeljali generali v Genf odkoder se vrnejo zopet v Bruselj ter odputujejo v Utrecht, kjer se praznuje Krügerjev god.

Macedonija.

O Macedoniji se v novem času zopet prav veliko govori. Diplomatski krogi smatrajo položaj v celi pokrajini posebno pa v vilajetu monastirskem za

Skupno s to zadrego pa je rastla Turčinu tudi nestrpnost, kako bi mogel čim prej izvedeti prvi to skrivnost. To je bilo jedino sredstvo in priložnost k obogatitju, da bi si zagotovil mirno brezskrbnost na stara leta. Ali te proklete okolnosti!...

Bal se je, da mine noč, da preidejo dragocene nočne ure, predno kaj doseže.

Slavčo je očitvidno spoznal Turkovo skrb in britkost, in reče mu:

„Izpusti me in pokažem ti!“

Turčin ga pogleda presenečeno, po tem se prezirljivo nasmeje:

„O ti sleparski gjaur! Poznamo tvoje zvižajne misli!“

Slavčo umolkne.

„Ali meniš, da sem tako bedast, da bi izpustil volka v gozd? Ahmed-aga je stari ptič“.

Res, da je bil Ahmed-aga star ptiček; ali vendar ni mogel dobiti sredstva, kako bi se polastil zaklada še v tej noči in brez osebne pripomoči roparjeve. Stal je tu neodločen in zbežan; v očeh, ki so se mu grozeče iskrale na roparja, so švigali z nova bliski besnosti.

(Dalje pride.)

jako zalosten. Čete Borisa Sarafova so razvile pravo strahovladno in postajajo na več krajih neomejeni gospodarji položaja. Turčija je popolnoma nezmožna da napravi mir. Od strani Avstro-Ogerske in Rusije se ne pričakuje za letos nobene energične akcije. Seveda najmerodajniša vevlast na Balkanu pa je — zima; ko nastopi njena ledena diplomacija s 60 stopinj enerzije, — nastane tudi v Macedoniji popolen mir. Tako je bilo na Balkanu vedno: doba zime, doba miru.

Domače in razne novice.

P. n. gospodom naročnikom. — Nastopili smo zadnje četrtletje. Ob tej priliki prosimo naše gospode naročnike, ki se niso še odzvali z naročnino za tekoče leto, in mogoče še za prejšnja leta, da to kmalu storijo. Ob enem prosimo tudi veleocenjene somišljenike, da širijo naš list, ter nam pridobijo še novih naročnikov. »Gorica« slane za četrto leta le 2 kroni.

Imenovanje. — Namestništveni koncipist gospod Humbert baron Baum je imenovan za okrajnega komisarja in ostane na svojem mestu v Gorici.

Namestništveni praktikant gosp. dr. Francšek Škaberné v Tolminu je imenovan za namestništvenega koncipista.

Premeščanje. — Premeščena sta pošta uradnika Josip Castelic in Peter Guglielmi iz Trsta v Gorico.

Dijamantna maša. — V nedeljo dne 5. t. m. je obhajal v Tolminu dijamantno mašo prečastiti g. Karol Pencin.

Duhovske preembe. — Č. g. Ivan Kunšič je imenovan za vikarja v Srednjem, na njegovo mesto pride novomašnik č. g. Andrej Štrekelj. — Č. g. Valentin Knavs, vikar v Kamnem pride za vikarja v Logje. Novomašnik č. g. Franc Hliš je imenovan za kapelana v Podbrdu.

Kanonično umeščen je bil 9. t. m. č. g. Valentin Pipan za župnijo Zgonik na Krasu.

Župnijsko skušnjo so napravili č. g. Miha Kragelj, administrator v Šebreljah, Kristjan Štibil, vikar v Novakih in Alojzij Morsutt, kapean v Trziču.

Za „Šolski Dom“ je došlo upravnistvu: Edvard Štrekelj, vikar v Vrtojbi namesto venca ranjkeemu dr. J. Pavlici 10 K (ravno toliko za „Alojzijevišče“); v blag spomin dr. J. Pavlice, F. V. 5 K.

Odbor „Krojaške zadruge“ v Gorici je sklenil v izvenredni svoji seji z dne 9. t. m. izročiti v spomin nepozabnega svojega ustanovitelja in dolgoletnega popolnoma brezplačno poslujočega blagajnika, rajnega g. dr. J. Pavlice, „Alojzijevišču“ in „Šolskemu Domu“ v Gorici darilo vsakemu po 50 K.

Odbor „Centralne posojilnice“ v Gorici je sklenil v večrajši seji počastiti spomin svojega prvega predsednika, nepozabnega rajnega g. dr. J. Pavlice, s tem, da daruje mesto venca na grob slovenskemu „Alojzijevišču“ 50 kron in „Šolskemu Domu“ 50 kron.

Knjige družbe sv. Mohorja so došle, in sicer se dobe za goriške ude pri cerkveniku stolne cerkve. Opozarja se stem č. ude da blagovolijo prinesiti s seboj letnino za prih. leto.

„Soča“ o pokojnem dr. Josipu Pavlici. — V zadnji svoji številki se spominja tudi „Soča“ na svoj način pokojnega dr. Josipa Pavlice. Vsem onim, ki so čitali ta list, so gotovo še v najboljšem spominu nesramni in skrajnosurovi napadi na pokojnikovo osebo. Dokler je pokojnik živel, imenovala ga je črna semeniškega razsajača, samopašnika, posebljeno hudobijo, kakoršne je zmožen poleg njega le še vrag v peklju, doktorja tepcologije itd. In tako je pisala „Soča“ o pokojniku celo takrat ko je ležal hudo bolan doma. In čujte, kaj piše „Soča“ zdaj ob pokojnikovem grobu: „Z dr. Josipom Pavlico se je dalo vsaj pametno govoriti, ni žalil osebno, ni bil strupen v izrazih in nastopu“ Ljudje so pač ti brez značaja in brez načel, ki se ravnaajo vedno in povsod le kakor jim kaže. Kar je tem ljudem danes belo, bodo jutre trdili, da je črno in nasprotno. V jednem pa si hoče ostati „Soča“ tudi zdaj dosledna, namreč v surovosti. Zato pa piše nadalje hinavski: „Zato naš boj nasproti dr. Josipu P. ni bil nikdar tako odjuzen kakor mora biti vselej, ko se razkorači brat Andrej P.“ Kakor je iz tega razvidno, si zna goriški Terzit pomagati: Josipa ni več, zato si je izbral Andreja Pavlico za predmet svojega psovnanja in obrekovanja. Ali res ni na cellem Goriškem nobenega Odiseja?

Romarjev na Sv. Gori je bilo minulo rožnjevsko nedeljo izvanredno

veliko. Prišli so romarji iz raznih krajev Goriške, pa mnogo tudi s Kranjske in Benečije.

Kranjski in drugi romarji na sv. Goro. — Jutri zjutraj o 5 uri in 24. m'n. pripelje poseben vlak iz Ljubljane mnogo romarjev s Kranjskega in Štajerskega v Gorico, od koder se podajo na sv. Goro. Služba božja bode ob 10. uri predpoludne. Pridigoval bode preč. gosp. dr. Krek.

Zaprli so Jožefo Lah v torek po noči ob jedni uri. Vlačila se je okolu ter pijana radlegovala ljudi z beračenjem. Straže so jo aretirale ter peljale v zapor, tam je pa ta grda spaka tako razsajala in kričala, da so jo morali spraviti v podzemsko celico.

Odgananci. — V mesecu septembru je bilo odgnanih iz Gorici 49 oseb. V teku tega leta pa jih je bilo odgnanih vse skupaj 336.

Stavbeni material na prodaj. — Koli in drug enak stavbeni material, nabajajoče se pri novem mostu, ki se zida sedaj pri Berkli čez Sočo prodal se bode na dražbi dne 14. t. m. Kdor bi želel izvedeti kaj več o tem obrne naj se do inženerja g. Alojzija Polese v ulici Aquileja št. 8.

Najden revolver. — V ulici via Morelli so našli v sredo popoldne nabasani revolver.

Tatvina. — Zaprli so te dni čevljarja J. N. ki je ukradel tvrdki I. Drufvka v Gosposki ulici en par čevljev.

Začelo je goretj. — V nedeljo po noči okolu jedne ure v drugem nadstropju Strassoldove palače na trgu novega sv. Antona in sicer v stanovanju neke gospe Rauscher Ker so najbližji sosedje naglo pritekli na pomoč in so kasneje prišli ognjegasci, ugasil so kmalu ogenj, ki je baje napravil kakih 400 K škode.

Neumna šala. — Jeretič Ivan čevljar, stanujoč v Podgori hiš. št. 18, Cejan Avguštin, delavec, iz Gor. Vrtojbe št. 82 Henrik Markič pok. Štefana od istotam in Ludvik Lasič, zidar, tudi iz Gor. Vrtojbe št. 101. vzeli so v ponedeljek Francetu Spacalu iz Kostanjevice za šalo zaklano tele ter je jeli vlačiti po Kornju. Zaradi tega bil je aretiran Ludvik Lasič, kot glavni tiček tega „špasa“. Ko so prišli na travnik hoteli so, ne vemo kako, Lasičevi tovariši osvoboditi tovariša pa bili so še oni aretirani.

Dekle izginilo. — Pred desetimi dnevi došla je v Trst, iskat si službo, 15-letna Ema Bratina iz Gorice. Obiskala je svojo sestro Karolino, katera je v neki družini v službi in je pri njej tudi prenočila. Drugo jutro zgodaj se je Ema poslovila od sestre in si šla iskat službo, a je od takrat ni bilo več nazaj. Ker se je nje sestra Karolina bala, da se jej je morda zgodila kaka nesreča, naznanila je stvar policiji.

Najdene reči. — Pri mestni straži sta shranjena dva dežnika. Jednega so našli na sadnem izvoznem trgu, drugega pa na sadnem pokritem trgu. Nahaja se tam tudi ovratna srebrna verižica z križcem polnim dijamantov.

Mrtveca potegnili so iz Sočinega jezera v Stračičah v sredo okolo 5. ure popoldne. Utopljenec je bil moškega spola in približno 50 let star. Utopljenec se zove Josip Kocijančič, doma iz Podgore.

Bohinjska železnica. — V sredo bila je v Podbrdu posebna komisija, koji je bil namen, določiti prostor, na katerem se ima zgraditi tamošnja postaja. Pridružila se je tej komisiji tudi politična komisija, katera se ima baviti z razlastitvijo zemljišč, po katerih bode tekla nova bohinjska železnica po baški dolini. Člani te komisije so: Alojzij Fabiani, c. kr. namestništveni svetnik kot predsednik. Ravnateljstvo za zgradbo železnice na Dunaju zastopa stavbeni svetnik Broz; železniško ravnateljstvo v Trstu zastopa dvorni svetnik Borovičeka; odposlanec goriškega deželnega odbora je dr. Marani; trgovsko zbornico goriško zastopa Holzer. Poleg teh so v tej komisiji tudi in sicer: zastopnik vojnega ministerstva; zastopnik c. kr. okr. glavarstva v Tolminu; glavni inženir in vodja železniške ekspoziture v Gorici, de Gasparo in vodstvo železniških del v Jesenicah.

Strojarski štrajk v Mirnu ni še končan. Delavci nočejo še na delo, a gospodarji nimajo tudi sile. V korist obeh strank bi bilo, da vsaka malo odneha ter da začne redno delo.

Toča je zopet potokla občine Villesse, Rudo, Campolongo in Tapoljan. Škoda v vinogradih je precej občutna.

Razpis dražbe. — Ker je deželni odbor sklenil popraviti stranišča v deželni hiši, vabijo se oni, ki nameravajo

prevzeti to delo, da predložijo pismeno svoje ponudbe najdalje do 27. oktobra t. l. ob 12 uri popoldne. Proračunjeni znesek za izvršitev tega dela znaša 2030 kron 72 vin. Najrt in pogoji so razpoloženi pri deželnem stavbinskem uradu ob uradnih urah.

Okrajna bol. šna blagajna za Gorico in okolico. — Iz poročila o občnem zboru, katerega je imelo to društvo v nedeljo, posnamemo, da misli isto drugo leto, ko se začne graditi bohinjska železnica, ustanoviti še dvojce mest društvenih zdravnikov, in sicer jedno v Dornbeigu, drugo pa v Podbrdu.

„Pevsko in bralno društvo“ v St. Andrežu priredi v nedeljo dne 12. oktobra 1902 veselico s plesom, v prostorih gosp. Petra Lutmana. Vspored: 1. Neumann: „Subaltern“, koračnica, svira godba; 2. Iv. pl. Zajc: „Rojakom“, poje možki zbor; 3. Milčicker: „Karlota“, valček, svira godba; 4. Pozdrav; 5. Thomas: 6. Fr. Ferjančič: „Oj slovenska zemljica“, poje možki zbor; 7. Ziehrer: „Zaljubljen“, romanca, svira godba; 8. Emil Komel: „Primorska straža“, poje možki zbor s spremljevanjem godbe; 9. Komzak: „Rab Labjac“, poika franc., svira godba; 10. H. Volarič: „Kviško bratje“, poje možki zbor; 11. Fahrbach: Poturri iz operete „Vojaški propovednik“, svira godba; 12. J. Alešovec: „Eno uro doktor“, burka v jednem dejanju; 13. Ples in prosta zabava. — Pri veselici in plesu svira oddelek goriške vojaške godbe. Začetek veselice točno ob 3 1/2 uri pop. Vstopnina: k veselici 40 vin., sedeži 20 vin., vsaka plesna točka 20 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Kneippovo zdravilišče na Slovenskem. — Urednik lista „Kneipp Blätter“, v Würshofenu dr. J. Okič priobčuje v imenovanem listu prijavo, naj bi se tako zdravilišče ustanovilo kje na Slovenskem ali pa na Hrvaškem. Pogoji: dovolj mrzle vode, gozd v bližini, vinorodni kraj ob železniški postaji alivsaaj ne dalje ko 2 km proč. Dosedaj so se mu predlagali kraji Samobor, Ajdovščina, Ilirska Bistrica.

Narodni dom v Trstu. — V Trstu so začeli te dni podirati stare stavbe, na katerih hočejo tržaški Slovenci zgraditi krasno novo poslopje „Narodni dom“. Ako ne bode posebnih zaprek, dovrši se ta nova in za Slovence velevažna zgradba že v dveh letih.

Spomenik na grobu pokojnega vladike Šterka. — V „Edinosti“ čitamo, da se za Vseh svetih dan postavi na pokopališču sv. Ane v Trstu nagrobni spomenik blagopokojnemu vladiki Šterku. Ta spomenik, izvršen v jugoslovanskem slogu, bode delo domačega hrvaškega umetnika Rendiča.

Značilna prepoved. — „Edinost“ poroča, da se je na novi openski železnici sprevodnikom izrecno prepovedalo govoriti slovenski! In to pod globo petih kron!

Samomor. — V Trstu se je v svojem uradu vstrelil računski revident Paternost Dragotin. Na mizi so našli njegovo zadnjo oporoko. Revolver, s katerim se je vstrelil, je tako pravi „Edinost“ zapustil uradniku „Piccola“, dr. Prezioso.

Konfiskacija. — Te dni je bilo v Trstu zaplenjenih več listov, ker so priobčili brzojavko c. kr. korespondenčnega urada o burni seji v ogerskem parlamentu v kateri je poslanec Barabas nedostojno napadel vladarjevo osebo. Med zaplenjenimi listi nahajal se je tudi oficijozni „Triester Tagblatt“. Res nekaj izvanrednega.

Tržaška posojilnica in hranilnica vabi one gg. stavbinske podjetnike, ki bi želeli prevzeti gradnjo njene hiše v Trstu na trgu pred vojašnico št. 2 da se pismeno prijavijo do 14. oktobra t. l. na kar se dostavijo potrebni podadki, da bodo mogli vložiti svoje ponudbe.

Deželni poslanec Ivan Božič se baje preseli iz Podrage na Hrvaško in sicer v Prezid.

Bivši koncertni vodja glasbene matice v Ljubljani. — Gospod Josip Čerin je imenovan za profesorja na dunajskem konservatorju.

Nove razglednice. — Tiskarna Sv. Cirila v Mariboru je izdala jako krasne nove razglednice s slovenskimi barvami. Posebno lepe so razglednice z na slovenskem traku tiskanim geslom: Vse za vero, dom, cesarja! Teh razglednic 100 komadov stane 7 kron, 50 komadov 4 krome, posamezen komad 10 vinarjev.

Oproščeni od kontrolnih shodov so, vsled neke naredbe vojnega ministerstva državni in deželni poslanci, ako se vrše kontrolni shodi za časa zasedanja državnega zbora, delegaciji in deželnih zborov.

Namestnik deželnega glavarja na Moravskem. — Čehi kandidujejo

za namestnika deželnega glavarja na Moravskem poslanca dr. Začeka.

Trgovina s Transvaalom. — Za one, ki trgujejo s Transvaalom je važno doznati, da je carina na stroje vsakevrste posebno pa na kmetijske, potem carina na vse stavbinske predmete, ki se uvažajo v Transvaal odpravljena.

Štrajk premogarjev na Francoskem. — Francoski premogarji so imeli te dni v Lievinu shod, katerega se je udeležilo 2500 oseb. Sklenili so, da se proglasi splošen štrajk rudarjev na Francoskem.

Štrajk ameriških rudarjev. — Tudi v Ameriki so začeli v premogokopih rudarji štrajkati. Štrajka jih nad 30 tisoč. Vsled tega je postal premog sila drag in ga zmanjkuje vže raznim obrtnijskim podjetjem. Kjer se ga nahaja še kaj v zalogi, hočejo ga ljudje po sili krasti, tako da so ga primorani stražiti z vojaki. Sicer se pa poroča, da utegne biti štrajku kmalu konec, ker je nastal med lastniki premogokopov prepir in bodo nekateri vsaj deloma ugodili zahtevam delavcev.

Sedem novih železnic v Srbiji. — Inženir Lavallé zadobil je od srbske vlade dovoljenje da zgradi v Srbiji sedem kratkih železnic, ki bodo skupaj 1200 km dolge.

Poyodenj odkrila zal'ad. — Pri Kastilijonu v Siciliji je odnesla, kakor smo že poročali poyodenj mnogo zemlje. Na nekem kraju blizu imenovanega mesta so našli velik in jako star zaklad, ki je bil skrit pod zemljo, katero je voda odnesla. Najdeni zaklad se ceni na 68.000 lir in obstoji iz starega zlatega denarja in sicer iz grške dobe.

Nov angleški top. — V arzenalu v Woolwichu na Angleškem so izgotovili top, ki v velikosti in hitrosti predkriljuje vse kontinentalne topove. Kroglja tega topa tehtja 10 funtov. S tem topom namerava Angleška na suhem najbrže streljati vrabce.

Živega zabili v rakev. — V Karbarovski v Sibiriji napila sta se dva vojaka. Eden ni prišel do vojašnice ter obležal je nezavesten na ulici. Mimoidoča sanitetna patrolja ga je našla, položila na voz in ga, misleča, da je obolen za kolero, peljala v barako za okužene. Tam so dozdevnega mrtveca, potresli z neugašenim apnom, zabili v rakev in ga takoj prepeljali na pokopališče za okužene. Ko je mrtvaški voz vozil čez železniški nasip zadel je ob velik kamen. Rakev je odletela z voza, in pokrov je odskočil. Papec in sveži zrak sta vzbudila pijanega vojaka, ki je začudeno gledal celo komedijo potem pa zbežal. Seveda je bil mestni zdravnik takoj odstavljen.

Kako se ozdravi protin? — Sprevodnikova žena A. M. na Sv. Petra cesti je imela hudo trganje po nogah. Nobeno zdravilo jej ni pomagalo. Nekoč je potožila nekemu možu, kako hude bolečine mora prestajati; ta pa jej je povedal sredstvo, s katerim se lahko takoj prežene trganje. Nasvetoval jej je, da stolče cvetje od srbotja in da si s tem obveže noge. Žena je storila, kakor jej je bilo nasvetovano. Nasledek je bil, da se je na mestu, kjer je bilo privezano srbotno cvetje, unela noga in so se napravili mehurčki. Le-te mehurčke je mož z britvijo prerezal, da je iztekla voda iz njih. Žena ima sedaj na nogoh rane, pa pravi, da se vendar bolje počuti.

Škrinjica, ki govori. — „Reform“ javlja, da je izumel ravnatelj „Union instrumentale“ Jung iz Bila škrinjico za pisma, ki je tako urejena, da jo je možno zvezati z električnim zvončkom. Potem treba samo pritisniti na gumb, ako zvonček zavzveni, so v škrinjici pisma, ako ne, je škrinjica prazna.

Razpis službe občinskega tajnika.

Podpisano županstvo razpisuje službo občinskega tajnika z letno plačo 900 kron in primernim stanovanjem, Prošnje z dokazili zmožnosti za to službo je vložiti pri podpisnem do konec tega meseca. Zahteva se znanje slovenskega, italijanskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.

Zupanstvo v Kanalu,
dne 8. oktobra 1902.
M. Zega,
župan.

Priden hlapec
se sprejme v kavarni „Central“ v Gorici.

Ivan Bednařik
 priporoča svojo
knjigoveznicu
 v Gorici
 ulica Vetturini št. 3.

Romarjem na Sv. Goro
 kakor tudi slavnemu
 občinstvu v obče se
 najljubneje priporoča

kavarna „Central“ v Gorici

na Travniku tik cerkve
 sv. Ignacija. Lastnik je
 Filio Pečenko iz Rihem-
 berga. Na razpolago ima
 nad 100 časopisov, kava
 in likerji najboljši, po-
 strežba točna, čistoba
 izgledna, cene so ka-
 kor v drugih kavarnah.

Velika zaloga

gotovih oblek

vsake vrste in vsake mere.

!!! Brez konkurence !!!

ANTON KRUSIČ,

trgovec in krojaški mojster

v Gorici, Vrtna ulica št. 26.

Gospodu lekarničarju
Gabrijelu PICCOLI
 v Ljubljani.

Vaše železnato vino sem
 s prav dobrim uspehom vporab-
 ljaj pri neki gospoj, ki je dolgo
 trpela na živcih. — Prosim Vas
 torej, da mi določite še šest
 steklenic zgoraj navedenega vina.

Dr. L. Färber,
 c. kr. štabni zdravnik.

V Gorici, 6. junija 1901.

Prodaja se v lekarnah v Gorici,
 Tolmini, Trstu, v Istri in Dalma-
 ciji po 2-40 K steklenico.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,
 (v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
 občinstvu v mestu in na deželi svojo
 trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
 Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
 rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
 istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
 Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
 druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
 Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe
 sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga
 mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
 Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
 najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

BRIVNICA

Anton Pucelj
 priporoča svojo
 brivnico v Gorici
 na Travniku, in
 brivsko podružnico
 v ulici Tre Rê, 16.

ZAHVALA.

Zahvaljujemo se pristrčno vsem, ki so nam ob času boleznin in prerane smrti našega
 preljubljenega sina, oziroma brata

dr. Josipa Pavlice,

profesorja bogoslovja,

izkazali ljubezen in sožalje. Pred vsem izrekamo najpristrčnejšo zahvalo Njega Prezvzišenosti
 knezu-nedškofu Andreju, ki je dragega pokojnika tolažil na smrtni postelji, č. g. spovedniku
 P. Zecchiniju iz J. D., č. gg. usmiljenim bratom na Dunaju in v Gorici za izredno pomoč v
 boleznin, bl. gospodoma dr. M. Baylonu na Dunaju in dr. A. Rojeu v Gorici za njuno prizade-
 vanje, dalje častiti duhovščini stolne cerkve, č. gg. profesorjem centralnega semenišča, vodstvu
 deškega semenišča in slovenskega „Alojzijevišča“, vsem č. gg. duhovnikom, redovnikom, pro-
 fesorjem, uradnikom, sorodnikom, prijateljem, znancem ter goriškim meščanom, ki so nas z
 iskrenim sočutjem tolažili ob prebitki izgubi.

Bog vsem stotero povrni!

V Gorici, dne 7. oktobra 1902

Žalujoča družina.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briških, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnicah na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Franc Melink,

zidarski mojster v Višnjeviku št. 67,
 prevzema vsa zidarska dela po naj-
 nižji ceni. — Naročena dela se lično
 izvršujejo.

Valentinčič
Josip
 pekovski
 mojster
 in razno pecivo, ki je vednosveže priporoča
 Pekarija se nahaja
 v GORICI, v Raštelju hiš. št. 29.

Jakob Miklus,
 trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marijanje“ t. j. ličnih in trepežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno kegljišče z vrtenči in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.
 v Pevmi,
 za Soškimi mostom, p. Gorica,
 priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Največja trgovina krojnega blaga
„Krojaška zadruga“

Gorica, Gosposka ulica št. 7

Priporoča se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voille de Lanie, Tennis, Oksford, piqué luknjasti. Moška sukna po vsaki ceni v veliki izbiri. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajc, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izborna perilo, katero se razprodaja 15% pod ceno, dokler je še zaloga.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovratniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

== Vse po najnižjih in stalnih cenah! ==

Na željo se razpošiljajo uzorci poštnine prosti.

Anton J. Vogrič

v Trstu, ulica Muda št. 2, za magistratom

Naznanja se, da je podpisani prevzel trgovino vseh priprav za cerkvene slavnosti, katera je osnovana že leta 1840 in se nahaja v ulici Muda vecchia št. 2. pod tvrdo gospoda Dragotina pok. Drioli in katera trgovina bode od sedaj naprej nadaljevala pod napisom

„K sv. Antonu Padovanskemu“

(„Al Santo di Padova“)

Podpisani je popoln poznavalec te stroke, osobito kar je modernih zahtev tudi v pripravah za cerkvene slovesnosti, vsem ga podpomaga praksa izvršena v dolgotrajnim naukovanju, zato se upa obvestiti cenjene naročnike, da jim popolnoma ustreže in v tej nadi se priporoča najtopleje veleč. duhovenstvu, upravništvom katoliških cerkv, samostanov in zavodov, da bi ga podpirali in se njega spomnili v vsakaterih potrebah

Podpisani popolnoma na novo preuredi svojo prodajalnico in jo hoče oskrbeti raznovrstnim blagom da bo popolnoma odgovarjala vsem zahtevam, a vse po najnižjih cenah da se ni bati konkurence. Oznanja, da bodo cerkve, samostani in zavodi imeli posebna zboljšanja v cenah in dobrem blagu.

Opominjam častite odjemnike, da je prodajalnica ob nedeljah iz praznikov zaprta, ker tudi Bog zapoveda, da se imajo praznovati nedelje in zapovedani prazniki.

Gotov sem podpora, ker se oslanjam na veliko mojo izkušnjo in zagotavljam najtočnejšo postrežbo, poštenost in natanjnost v izvrševanju katere sibi naročbe ali manjšega obsega.

V zalogi imam tudi čisto čebelne voščene sveče, kakor tudi mešane sveče, I. II. in III. vrste.

Na zahtevo se pošlje cenik in razkaznik.

Anton J. Vogrič.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto er ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade nata dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Narodni tiskarni, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Danes tako, jutri drugače.

Navajeni smo bili in smo še soditi o naših milih političnih nasprotnikih, da, če se tudi včasih sežejo v lase, pa so vendar jednih misli takrat, ko jim gre za to, da bi škodovali Slovanom. Tega smo vajeni od Italijanov, Nemcev, pa tudi od Madjarov.

Kakor pa so se danes začele stvari na političnem obzorju čudno spreminjati pa utegnemo kmalu dočakati nekaj nasprotnega, namreč, da bodo jedni ko drugi svojo „nesrečo“ začeli vsporejati naši in iz naraščajoče medsebojne mrznje začeli simpatizovati s — Slovani

No, tako optimistični ne smemo biti, da bi pričakovali, da nas bodo oni, ki nas danes srčno sovražijo, jutri že prisrčno ljubili in nam izkazovali zgolj dobrote. Gotovo pa je vendarle da se je do kaj spremenilo v nasprotnem taboru, kar bode lahko nam v korist ako bodemo znali kovati mehko železo. Nasprotniki si stoje sovražno nasproti, njih medsebojno sovrašтво absorbira že mali odstotek onih sil, ki bi jih sicer vporabili proti nam, in to je nekaj. Med Italijani in Nemci v južni Tirolski se bje že dlje časa vroč boj za politično nadvladje v teh krajih in zdaj je Nemeč, zdaj Italijan, ki javka in toži o „nasilstvu“ drugega. Vendar še to ni nič proti boju, ki se je vnel med Nemci in Madjari in kateri boj je že zadobil uprav pomenljive oblike. Ta boj se je pripravljaval na skrite in že dolgo časa in dolgo časa je tlelo pod površjem, dokler ni udaril svetli plamen na površje, — plamen, ki obeta postati usodepoln. Kakor je bilo omenjeno tudi že v našem listu, so Nemci na Ogerskem tirali že več let pa n e m e n s k o p o l i t i k o in nameravali zagospodovati med Madjari polagoma istotako kakor bi hoteli sploh po celom svetu v svojem nasitnem nagonu po nadvladju.

V to svrhu so se posluževali vseh postavnih in na Madjarskem tudi nepostavnih sredstev: šol, trgovine in obrti, zlasti pa č a s o p i s j a tako, da so postali ti erdeljski Nemci Madjarom že dokaj nevaren političen faktor. Dolgo časa so Madjari mirno gledali to gibanje in bili

so si celo dobri prijatelji, zlasti že zaradi tega, ker so jih zviti Nemci, z namenom, da odvrnejo pozornost Madjarov od svojih nakan, vedno podpirali v zatiranju ogerskih Slovanov in jih čisto tudi hujskali proti njim. Konečno pa je postala ta reč Madjarom vendarle predebeli in začeli so vračati klin s klinom.

Prav dobro opisuje to razmerje k r a k o v s k i „Czas“, ki pravi mej drugim: „Prava vez, ki je desetletja vezala Madjare z avstrijskimi Nemci, je bil liberalizem; ali liberalni Nemci so izgubili danes v politiki vako obzirnost in ta odnašaj je postal anakronizem. Pa je še druga stvar. Treba upoštevati specijelno ž i d o v s k i l i b e r a l i z e m v Budimpešti ter a n t i s e m i t i z e m v Avstriji, katerega vzdržujejo izključno avstrijski Nemci, ker liberalni Nemci težko da pridejo še kdaj do vlade. To in razni drugi razlogi pa so tudi vzrok razcepljenju, ki je zavladalo med Nemci in Madjari in pa misli pridruženja Madjarov — k slovanskim skupinam. Ta proces so največ provzročili pangermani. Nепrestano in brutalno napadanje Madjarov v avstrijskem parlamentu moralo je že samo na sebi izpodkopati staro prijateljstvo, ko pa so se v psovanju Madjarov pridružile avstrijskim liberalnim Nemcem tudi zmerneje nemške stranke, pripravljaval se je polagoma terén popolnemu razkolu. Ali Vsenemci niso ostali samo pri tem. Njih agitatorji razvili so še živahneje delavnost med Nemci na Ogerskem. Madjarski „državni patrijotizem“ pa tega ni gledal križem rok. Najprej se je razvijala živahna časnikarska polemika, potem so prišli protestni shodi in — pravde pred sodiščem. Ogorčenje je raslo z jedne ko druge strani. Nedotaknjeno ostalo je samo razmerje med — Budimpešto in Berlinom. Do zadnjega časa so se Madjari mogli smatrati najčvrstejšim podpirateljem trozveze, kakor i avstrijski Nemci.

Vsi se še spominjamo obiska in sprejema nemškega cesarja Viljema v Budimpešti, od katerega se je pričakovalo, da za dolgo časa vtrdi vzajemnost in prijateljstvo med Nemci in Madjari. Danes pa se je to „prijateljstvo“ začelo rušiti na vseh koncih in krajih. Kazenske prav-

de in stroge obsodbe nemških urednikov v Segedinu, Temešvaru in drugih mestih izzvale so v Nemčiji največje ogorčenje, kateremu zlasti berlinsko časopisje daje ojster značaj. Cela vrsta vsenemških časopisov govori o Madjarih v tonu, ki je na kraju dostojnosti itd.

V najnovem času so naperjene nove tiskovne pravde proti nemškim novinarjem na Ogerskem in sicer vse zaradi „hujskanja proti Madjarom“. V Banatu je tožen bivši poslanec Steinacker in nedavno že obsojen Kirsch. V Erdelju je naperjena pravda proti „Kronstädter Zeitung“, ker je neki sotrudnik tega lista označil zadnje ljudsko štetje sleparskim. (Tu bi pa lahko mi spomnili Nemce zadnjega ljudskega štetja na Štajerskem, Koroškem in tudi na Moravskem! Op. ur.) Razun tega se vrše dan na dan sodne preiskave proti raznim drugim na Ogerskem izhajajočim nemškim listom. Vse to je ustvarilo med Nemci in Madjari razmerje iz katerega se ne more razviti nič dobrega. V tem položaju se torej ni čuditi, ako tako Nemci kakor i Madjari mislijo na združenje s — Slovani. Razno nemško časopisje, pred vsem pa dunajska „Arbeiter Zeitung“ stopa na stran ogerskih Slovanov in jih pozivlje na skupen boj proti Madjarom. Nasprotno pa se je tako v madjarskem, kakor i v češkem časopisju sprožila misel neke zveze med Budimpešto in Prago in skupnosti med Čehi in Madjari. „Glas Naroda“ opozorja na eventualnost, da Madjari še pridejo do prepričanja, da jim naslanjaje na avstrijske Nemce ne prinaša nobenih koristi, pač pa da bi bilo mnogo bolje, ako bi ne poslušali onih nemških glasov, na katerih je največ krivde ako madjarski in slovanski narodi pod krono sv. Štefana ne žive v plodonosnem medsebojnem razmerju.

Kakor se torej vidi, so oni nasprotniki Slovanov, ki so menili, da so nasproti nam nepremagljivi, podvrženi še večjem političnim slabostim kakor mi. In to v polni meri dokazuje spor med njimi, ki se bode težko še kdaj poravnal.

Nam Slovanom more biti to le v korist, kajti na ta način, da se jedni ko drugi začno trgati med seboj a se „na-

posled celo približevati nam, pride njim spoznanje, kako boljjo krivice, katere moramo prestajati pred njimi mi, katere krivice se bodo tudi maščevale na njih samih. Iz tega zanimivega položaja pa mi tudi lahko crpimo nauk, da je najčastnejše za vsak narod, ostati zvest v o j i m narodnim svetinjam, a ne jih kratiti drugim.

Dopisi.

S Kobariškega, dne 3. oktobra.

— Dolgo, dolgo, blizo 25 let se že napravljala in popravljala kotarska cesta, ki pelje iz Starega sela do Breginja in od tod do Logov na laški meji. — Neverjetno je, kake muke so imeli prestajati do zdaj vozniki in živina po teh ozkih klancih. Hvala Bogu, da se je te dni izročil prometu lep kos nove ceste iz Potokov pod Borjano, ki ima le malo strmea. Dodelali so jo naši ljudje pod vodstvom spretnega domačega palirja g. Čuša, kateremu je bil izročil delo cestni odbor. V ta namen je ministerstvo že parkrat odločilo znatno svoto, gotovo tudi vsled prizadevanja našega vrlega državnega poslanca. Prizrčna zahvala bodi izrečena vsem, ki so pripomogli v zgornji namen, zlasti tudi slavnemu cestnemu odboru za to skrb. — Zdjaj bo potrebna še razlastitev nekega hleva v Potokih, da se tam cesta razširi, in pa preložitve klanca v Borjani, pa bo počasi, ko se utrdi, dobra cesta do Breginja. Poprava od tod do Logov pa bo še tudi morala priti na vrsto, če bo še kaj svet stal. Se ve, če bi bila vsa črta bolje izpeljana, bi bilo pa še bolje.

Politični pregled.

Državni zbor.

Dunajski uradni list je priobčil v četrtek cesarjevo ročno pismo, s katerim se sklicuje državni zbor na dan 16. t. m. Prva točka dnevnega reda prve seje je, zakonski načrt, katerega predloži vlada zbornici, glede tiskovnega zakona.

Notranji politični položaj.

Nagodba torej še do danes ni končana. Pravijo namreč, da se je doseglo sicer sporazumljenje, glede avtonomnega tarifa ali, da se nahajajo med vladama

Slavčo je bil oprt ob zid ter je bil pobesil glavo, da mu je visela kot odsekana. Ni si je mogel podpreti z rokama, ker ju je imel zvezane na hrbtu, niti ni mogel poklekniti, ker je bil privezan z drugim motvozom čez prsa k steburu.

Strese se, odpre oči, pogleda najprej zavzeto, po tem pa nevoljno. Brezdvomno je izpoznal, čemu prihaja srepi Turčin k njemu; vendar se je vedel prav mirno ter upiral v tla svoj negiblivi pogled.

Samo na čelo mu je nagloma stopil znoj. Ahmed-aga pristopi z jataganom v roci k Slavču in zakliče:

„Čuj gur!“

Slavčo vzdigne glavo in obstane ravno na odrevenih, utrujenih nogah. Njegova velikanska postava je presejala za tri pedi glavo Ahmed-age. Segel je celo do stropa. Bil je podoben trdno zvezani zveri, ki vzbuja tudi tako strah s svojo ogromnostjo. Ahmed-aga je pač vedel, da se nima bati ničesar. Oči so se mu zlobno svetile in vpirale v Slavča, ki je gledal nevoljen v tla.

„Zdjaj da mi poveš resnico!“ reče Ahmed-aga.

Slavčo se kar ozre nanj in znova zamiži.

LISTEK.

Hajduk Slavčo.

Bolgarski: Ivan Vazov.*

(Dalje.)

Seveda se to žuganje ni imelo izpolniti dobesedno; ali vendar je naznanjalo vaščanom muke, ropanje, nasilstvo in bedo, kakor se je godilo navadno v takih slučajih.

Ulice so bile prazne.

Ko so stopali mimo nekega plota, skoči skozi ženska razpuščenih las in vzklikne z groznim, tužnim glasom: „Slavčo, Slavčo!“

Slavčo se obrne k svoji ženi (ta je bila) pogleda jo nevoljno, pa zapre oči. —

Žena ga je klicala in tarnala dalje: „Slavčo, Slavčo!“

Tedaj se obrne in jej veli ostro:

„Molči, Volkana!“

Volkana gre za njim; zdelo se je, kakor bi bila iz uma.

Neki orožnik se pripogne, pobere kamen in ga zažene v njo kot v psa ter jo psuje in zmerja.

Ta se skriva v hišo in javka dalje vsa obupana.

III.

Orožniki pod poveljstvom Ahmed-age so grozno divjali po vasi celo do večera. Pod pretvezo, da morajo poiskati po hišah poskrite roparje ter preslišati domače, so storili toliko ostudnih grozovitostij, da je bilo splošno javkanje po vasi.

Ali ne bodemo popisovali tu srepih in divjih zločinov te brezbožne druhalj...

Slavčo je bil Belomelec, in ta okolnost je dajala beričem toliko drznosti in prava, da so utolažili do sita svojo besno maščevalnost, lakoto in zverinsko pohotnost v tej nesrečni bolgarski vasi...

Zvečer so bili že vsi utrujeni od svojega „dela“, in tedaj odloči Ahmed-aga, da hoče prenočiti rajši tu, nego v drugi, nekoliko bolj varni vasi. Zjutraj zgodaj so hoteli odriniti k Berkovcu. Poiskali so čorbadžega*) Neda, da jim bo za prenočišče, njegova klet pa za ječo Slavču. Bila je to jedina visoka hiša v vasi, ki je imela s kamenitim zidom ograjeno

*) »Čorbadžić« so pravili domačinom rojenim premožnim Bolgarom. Iz sebičnosti so bili udani Turkom in večkrat na pol poturčeni, pa hujski od samih Turkov. Po našem bi jim rekli: bogatini ali renegati. liberalci!

druge difference, ki pa niso nič manj važne za vsako posamezno državno polovico, kakor avtonomni carinski tarif. Pravijo, da sta dospeli obe vladi do neke točke, ki ne dopušča ne jedni ne drugi, da bi le za količkaj odstopila od svojega stališča. Tako pravimo, da pravijo. Nobeđen pa ne ve povedati, katera da bi bila ta točka. Splošno so vsa taka poročila jedino le časniška ugibanja. Sklicanje državnega zbora že na dan 16. oktobra bi dalo sklepati, da ni vendar izključeno, da bi se ne bili vladi dogovorili glede nagodbe. Ako sta se pa dogovorili, potem je pa gotovo, da je morala naša državna polovica mnogo, mnogo odnehati od svojih zahtev ter, da so spet Ogrji, ki bodo imeli od te nagodbe največ koristi. Res je sicer, da je gospodarska zveza obeh državnih polovic skoro neizogibno potrebna za našo državo in da je od nje, takorekoč odvisen, celó nje obstanek. Res je zaradi tega torej tudi, da je bilo treba tu nekoliko resnega pomisleka in če se hoče tudi, požrtvovalnosti. Ali vpraša se, kako pride naša državna polovica do tega, da se mora vedno in vedno le ona žrtvovati. Ogrska pa nikdar?! Ali pojde to še dalje tako naprej, ali je opravičen strah, katerega imajo naši vladajoči krogi pred Ogrsko?! — Pa pustimo za danes to na stran in recimo, da je prišlo med vladama v resnici do sporazumljenja. Kaj pa poreče k temu državni zbor. Nezadovoljnost, ki prešinja vse nenemške narode in stranke s sedanjo vlado, raste od dne do dne in bode dala gotovo odduška v prihodnjem državnoborskem zasedanju. Posebno bodo Čehi oni, ki bodo delali vladi vsemogoče sitnosti in zapreke in Čehom se pridružijo še drugi, v prvi vrsti pa najbrže Jugoslovani. Kako pa ne?! Na eni strani škodljiva nagodba z Ogrsko, vsled katere bodo morale trpeti razne gospodarske koristi naših tostranskih dežel, na drugi strani vlada, ki se popolnoma čisto nič ne ozira na naše kulturne potrebe, marveč prepriča Nemcem in Italijanom ter birokraciji, ki je po večini sestavljena iz Nemcev, da postopajo s Slovani kakor mačka z mehóm. Kaj pa ne bi, pravimo, nenemške stranke jedenkrat v državnem zboru odločno zaropotale, da so ne bodo dali nenemški narodi od nobenega več teptati in naj stane to kar hoče.

Češko in „avstrijsko“ vprašanje.

Angleški list „National Review“ prinaša iz peresa dr. Kramača pod naslovom „Evropa in češko vprašanje“ članek, v katerem razlaga pomen češkega vprašanja za Avstrijo in Evropo. Dr. Kramač pravi: „Češko vprašanje je vprašanje za vse evropske države. To vprašanje obstoji v tem, ali naj Nemčija postane fiktivna svetovna velevlast in kulturni svetovni imperij o katerem sanja nemški cesar, ali ne. V prvem slučaju je obstanek Avstrije le vprašanje časa. Češki narod je le predstraža v boju velike večine avstrijskega prebivalstva proti težnjam vsenemcev. Ako bi se izpolnila nemška zahteva po uvedanju nemškega državnega jezika v Avstriji, morale bi se vse nenemške narodnosti odpovedati svojemu jeziku in se učiti nemškega. Iz tega bi nastala iz Avstrije druga nemška država; ker pa so dve nemški državi nepotrebni, tedaj je samo ob sebi umevno,

„Kaj molčiš, garjevi pes!“ zareži Turčin zlobno, — „žrjavica že tleje“.

Te besede so bile take, da so morale omračiti z grozo tudi še tako železno dušo. Slavčo je vedel kot ropar najbolje, za kake ljudi dajo zažgati žrjavico. Pot mu je tekkel po obličju ali molčal je.

„Slišiš!“ reče mu Ahmed-aga.

Slavčo vpre oči vanj.

„Povej, kje je vidinski zaklad!“

„Ne vem“.

„Čaj ti bom pomagal, da boš vedel takoj...“ reče Ahmed-aga ter ga treščil s topo stranjo svojega jatagana na roke. Udarec je bil tako silen, da je bilo prav slišati suhi zvok lakotne kosti, Slavčo zamíži bolečine.

Ahmed-aga ponavlja parkrat svoje vprašanje in grožnje; ali vse brez uspeha. Ropar je trdovratno molčal o kraju, kjer je bil zakopan denar. Turčina je spravljalo to v besnost. Hotel je izvedeti brez priče ono zaželjeno mesto, ki gotovo ni bilo daleč od tod.

Ali ko Slavčo ni hotel razodeti, bil je prisiljen porabiti, kakor navadno, muke, v to pa je trebalo poklicati pomočnike, in ti bi bili priče neizbežne Slavčevi izpovedi. Kar besnel je.

da bi do spojitve Avstrije z Nemčijo moralo priti. V kak položaj pa bi vsled tega prišle ostale države v Evropi, razvidi vsakdo. Avstrija se stara, — a zopet bi se mogla pomladiti, ako bi se resno sprijela rešitve češkega vprašanja, v katerem jedinem je zagotovljena bodočnost monarhije, ker s tem bi bil ob jednem zagotovljen evropski mir.

Deželnozbornske voltve na Štajerskem.

Volilni shodi v posamičnih krajih so že postavili kandidate. Izbrani so naslednji možje: Za celjsko kmečko skupino dr. Dečko in namesto dosedanjega poslanca dr. Serneca, ki ni mogel več vsprejeti kandidature, dr. Juro Hrašovec; za okraj Brežice vprašanja, v katerem jedinem je zagotovljena bodočnost monarhije, ker s tem bi bil ob jednem zagotovljen evropski mir.

Kakor dokazujejo zgoraj navedena imena, postavljeni so za kandidate večinoma stari poslanci. S tem je dokazano, da štajersko slovensko ljudstvo odobruje taktiko svojih dosedanjih zastopnikov v deželnem zboru.

Novi zavod sv. Jeronima?

Hrvatski listi poročajo iz Rima, da, ker ni bilo mogoče iz Jeroninskega zavoda narediti hrvatski kolegij, vzeli je papež inicijativo, da ustanovi za južne Slovane (Hrvate, Srbe, Slovence in Bolgare) novi veliki slovanski kolegij. Pravijo da hoče sam Leo XIII. v to svrhu darovati iz svojega 100.000 frankov, avstrijski cesar pa da se je obvezal dati za ta kolegij letnih 20.000 kron. Ta kolegij da sedi na Monte Carlo v najmodernejem delu Rima. Papež je tudi svetoval francozkim kongregacijam naj se ne nastanijo v Italiji, kjer je že dosti kongregacij, marveč naj se nastanujejo v drugih krajih, kjer je katoliška propaganda bolj potrebna n. pr. na balkanskem polotoku, v Grški, Bolgariji in Rumuniji.

Ogrski parlament.

V sredo se je sešel ogrski parlament v novi palači k novemu zasedanju. Na galerijah zbralo se je vse polno poslancev, med temi tudi mnogo gospá. Ko je ministrski predsednik pl. Szell prečital kraljev reskript, s katerim se sklicuje parlament, oglašil se k besedi poslanec Bela Barabas, ki napada kralja in pravi, da bi se moral udeležiti osebno otvoritvene seje nove parlamentarne seje. Predsednik pozove govornika k redu, na kar začne opozicija glasno vpiti in hrumeti. Barabas napada jako v ostrih izrazih vlado prvič zaradi tega, kjer se ni udeležila Kossuthovih slavnosti, drugič pa zato, ker se pogaja z Avstrijsko vlado v nagodbenih zadevah in se v ta pogajanja umešava tudi minister za zunanje reči. Barabas pozivlje vlado, da takoj pretrga

„Govori!“

„Ne vem“.

Ahmed-aga umolkne za časek, kot bi premišljeval, s kakimi mukami naj začne.

Ali mahoma se Slavčev pogled ozivi in razjasni. Njegov obraz, ki je bil dozdej nekako mrtev in malomaren za vse, kar se je tikalo njegove usode — je zdaj dobil mahoma odločen izraz. Neka nenačehana in usodna odločnost mu je prevzela dušo. Drzno in naravnost je vpil z visoka pogled na Turčina. Ta je opazil zadovoljno ta prehod iz molčeče ravnodušnosti; menil se je, da je Slavčo iz strahu pred mukami zdaj voljan govoriti.

In ni se varal.

Slavčo reče:

„Vem, kje so zakopani penezi“.

„Kje pa?“

In Ahmed-aga upre svoj pogled na Slavča, silno radoveden in poln nenasitljive lakomnosti.

„Denar smo zakopali tam, blizu...“

„Ali tu pri Belem Melu?“

„Da, pri Belem Melu“.

„No, saj to je povedal tudi oni pes, ki je gagnil včeraj. Povej določno, kje je denar!“

vsja pogajanja z avstrijsko vlado. On pravi, da hoče on in njegova stranka, da se Ogrska gospodarsko popolnoma loči od Avstrije ter da se ustanovi za Ogrsko popolnoma samostalen carinski tarif. Ko je začel ministrski predsednik pl. Szell odbijati napade na kralja, pretrgala ga je opozicija z velikim hrupom in kričanjem, tako, da je moral predsednik večkrat groziti, da zaključí sejo. Gledé očitaj, da se ni vlada udeležila Kossuthovih slavnosti, rekel je Szell, da tega storiti ni mogla, ker je bil Kossuth do svoje smrti vedno sovražnik vlade in Habsburške dinastije. Poleg poslanca Barabasa napadel je vlado tudi poslanec Rakoczy. Konečno je zbornica vendarle vzela naznanje kraljev reskript.

Germanizacija pruskih poljakov.

Pruska vlada je zaukazala, da se morajo posluževati Poljaki pri shodih njih društev nemškega jezika.

Cesar Viljem II. ne vzprejme burskih generalov.

Angleži so vendar dosegli, da nemški cesar ne vzprejme burskih generalov. Ako bi bilo potovanje burskih generalov po raznih mestih le človekoljubnega pomena t. j. ako bi burski generali iskali le gnotne pomoči in darov za svoje sorojake, pravijo Angleži, bi jim ne mogel tega očitati nikdo. Ali burski generali niso tako miroljubni kakoršne se kažejo, marveč njih nakane so vse drugačne. Ako bi torej nemški cesar vzprejel burske generale le kot take, namreč kot hrabre vojake, ki se so junaško borili in ki zaslužijo zaradi tega priznanje tudi od nemškega cesarja kot vojaka, bi burski generali tega vzprejema drugim gotovo ne tolmačili v tem smislu, marveč znali bi ga zlorabiti v svoje Angležem v južni Afriki neprijazne namene. Zaradi tega pa so napeli Angleži vse moči, da so preprečili vzprejem burskih generalov od strani nemškega cesarja.

Razmere v Franciji.

„Kulturni boj“ v Franciji vodi se zdaj pred vojnim sodiščem. Major Leroy-Ladurie se je zagovarjal pred vojnim sodiščem v Nantesu, ker ni hotel izvršiti povelja polkovnika Barreta, da z vojaki pomaga izgnati kongregacijsko šolo v bretanjski občini Douarnenez. Ko je dobil to povelje, je izjavil, da mu verski čut brani prevzeti zapovedništvo. Sodišče ga je vsled tega izključilo iz armade. List „Patrie“ poroča, da je predsednik sodišča jokal, ko je proglasil razsodbo. Framasonsko časopisje pa odobrava strogo postopanje proti častnikom, ki ne izvršujejo povelj Combesove vlade, češ, vojak mora slepo ubogati in ne sme razmišljati ali je to kar mu je ukazano pravično ali ne.

Napad na ruskega častnika — v Carigradu.

Med spremestvom ruskega velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča, bil je tudi grof Dolgoruki. Ko je ta v družbi drugih pil v neki gostilni v Peri pivo, vstrelil je nekdo iz mimovožne se kočije, ter je krogla razbila gostilniška okna, ne da bi koga zadela. Splošno je pa mnenje, da je veljal ta strel grofu Dolgorukiju. Turki imajo namreč grofa Dolgorukija na sumu, da se nahaja v nekaki zvezi z revolucionarnim macedonskim gibanjem. To pa skepajo opravičeno ali neopravičeno iz tega, ker potuje grof Dolgoruki pogostoma po Macedoniji. Ruski poslanik

Slavčo molči.

„Povej, kje je?“

„Kako?“

„Ostali denar; pomisli, da bo nadalo meso, če zlažeš!“ grozil je Ahmed-aga.

Slavčo ne odgovori.

„Zakaj molčiš?“

„Kako naj ti povem to, ko ne poznaš kraja? Tega se ne more določiti z besedo“.

„Kako se imenuje kraj?“

„Modri Breg“.

Kje je to? Jaz ne poznam tega Modrega Brega“.

„Pri reki, nad neko skalo...“

Ahmed-aga se zamisli. Njegov obraz je razodeval silno razburjenost. Gotovo je gojil zdaj to upanje, da bo mogel deti na stran polovico denarja; to je razburjalo zdaj vse njegovo mišljenje. Ali kako bi napravil to? Na podlagi takega nedoločnega naznanila roparjevega, bi sam nikdar ne dobil Modrega Brega in dotične skale.

Ali vendar mu ni prišlo niti na misel, da bi prisilil samega zdaj v sredi noči, naj ga pelje do „Modrega Brega“... Jutri — tedaj bi se to prav lahko zgodilo; ali kako korist pa bi imel iz tega on, Akmed-aga?

je seveda, koj Sultana obvestil o tem dogodku. Sultan pa je zaukazal, da se stvar preiskuje.

Potovanje ruskega velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča na Bolgarsko in v Carigrad.

Potovanje velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča na Bolgarsko in v Carigrad je angleško časopisje močno vznemirilo. Listi se izrekajo proti vsaki intervenciji Evrope na Balkanu, kakor jo baje nameravata sprožiti Rusija in Francija dogovorno z Bolgarsko. Listi dolže Bolgarsko da podpira moralno in materijalno macedonsko gibanje, ker ve, da je Rusija ne zapusti.

Rusko-kitajska zveza.

„Novoje Vremja“ prinaša vsebino pogodbe, ki se je sklenila med Rusijo in Kitajsko. V tem rusko-kitajskem dogovoru se posebno povdarja okolnost, da Rusija pomaga Kitajski v slučaju vojne s tretjo velevlastjo. V ostalem poroča ruski list, da se je Kina odrekla vseh svojih pravic do pokrajine Tibet in jo odstopila Rusiji, poslednja pa se je obvezala ondi vzdrževati mir. Nadalje garantira Rusija integriteto kitajskega cesarstva in prevzema pravico intervencije v vojni ali v nemirih, v katerih bi Kitajska ne bila sposobna voditi vojno. Pokrajino Tibet upravlja Rusija, a kitajski pripada samo pravica da tam snuje konzulate. Ruski car dovoli carine prosti uvoz kitajskega blaga v Tibet in respektira verstvo tamošnjega prebivalstva. Poslopja se ne smejo podirati tudi ne takrat, ko bi se gradile železnice ali trdnjave. Ako je temu res tako kakor poroča rečeni ruski list, tedaj je Rusija dobila v svoj protektorat veliko področje, ki meri čez 2 milijona štirjaskih kilometrov t. j. trikrat večje ozemlje kakor je vsa avstro-ogerska država. Tibet je jako rodovitna zemlja, ki pa ima samo 2.250.000 prebivalcev, ki so večinoma Mongoli, Kirgizi itd. vera je pri njih budizem. Ta rusko-kitajska pogodba bode silno vznemirila Angleže, ki so že mislili, da so neomejeni gospodarji cele vztočne Azije.

Buri v Bruslju.

Generali Botta, Dewet in Delarey so 6. t. m. dospeli v Bruselj, kjer jih je sprejela ogromna množica z viharnimi klici. Z balkona hotela, kjer so burski generali stanovali, je imel Dewet govor, v katerem je dejal, da generali niso prišli v Evropo prosit podpore za svojo neodvisnost, nego prosit pomoči za poravnavo vojne škode. Na čast generalov se je vršil zvečer v „Grande Harmonie“ velik shod, na katerem je dejal Dewet: Spričo silne navdušenosti, s katero smo bili tu sprejeti, se vprašujemo: „Zakaj ni bilo možno dobiti nobenega posredovalca? Bóg je hotel, da smo izgubili neodvisnost. Mi ostanemo novi domovini zvesti, ako se mirovni pogoji lojalno izvrše. Angleži niso več naši sovražniki. Tudi jaz sem podpisal mirovno pogodbo in ostanem mož beseda“. Potem so se odpeljali generali v Genf odkoder se vrnejo zopet v Bruselj ter odpučujejo v Utrecht, kjer se praznuje Krügerjev god.

Macedonija.

O Macedoniji se v novem času zopet prav veliko govori. Diplomatski krogi smatrajo položaj v celi pokrajini posebno pa v vilajetu monastirskem za

Skupno s to zadrego pa je rastla Turčinu tudi nestrpnost, kako bi mogel čim prej izvedeti prvi to skrivnost. To je bilo jedino sredstvo in priložnost k obogatitju, da bi si zagotovil mirno brezskrbnost na stara leta. Ali te proklete okolnosti!...

Bal se je, da mine noč, da pridejo dragocene nočne ure, predno kaj doseže.

Slavčo je očitvidno spoznal Turkovo skrb in britkost, in reče mu:

„Izpusti me in pokažem ti!“

Turčin ga pogleda presenečeno, potem se prezirljivo nasmeje:

„O ti sleparski gjaur! Poznamo tvoje zvijačne misli!“

Slavčo umolkne.

„Ali meniš, da sem tako bedast, da bi izpusil volka v gozd? Ahmed-aga je stari ptič“.

Res, da je bil Ahmed-aga star ptiček; ali vendar ni mogel dobiti sredstva, kako bi se polastil zaklada še v tej noči in brez osebne pripomoči roparjeve. Stal je tu neodločen in zbeگان; v očeh, ki so se mu grozeče iskrite na roparja, so švigali z nova bliski besnosti.

(Dalje pride.)

jako žalosten. Čete Borisa Sarafova so razvile pravo strahovlado in postajajo na več krajih neomejena gospodarja položaja. Turčija je popolnoma nezmožna da napravi mir. Od strani Avstro-Ogerske in Rusije se ne pričakuje za letos nobene energične akcije. Seveda najmerodajša velevlast na Balkanu pa je — zima; ko nastopi njena ledena diplomacija s 60 stopinj eneržije, — nastane tudi v Macedoniji popoln mir. Tako je bilo na Balkanu vedno: doba zime, doba miru.

Domače in razne novice.

P. n. gospodom naročnikom. — Nastopili smo zadnje četrtletje. Ob tej priliki prosimo naše gospode naročnike, ki se niso še odzvali z naročnino za tekoče leto, in mogoče še za prejšnja leta, da to kmalu storijo. Ob enem prosimo tudi velevlastne somišljenike, da širijo naš list, ter nam pridobijo še novih naročnikov. »Gorica« stane za četrt leta le 2 kroni.

Imenovanje. — Namestništveni koncipist gospod Humbert baron Baum je imenovan za okrajnega komisarja in ostane na svojem mestu v Gorici.

Namestništveni praktikant gosp. dr. Francšek Škaberné v Tolminu je imenovan za namestništvenega koncipista.

Premeščanje. — Premeščena sta poštna uradnika Josip Castelic in Peter Guglielmi iz Trsta v Gorico.

Dijamantna maša. — V nedeljo dne 5. t. m. je obhajal v Tolminu dijamantno mašo prečastiti g. Karol Pencin.

Duhovske premebe. — Č. g. Ivan Kunšič je imenovan za vikarja v Srednjem, na njegovo mesto pride novomašnik č. g. Andrej Štrekelj. — Č. g. Valentin Knavs, vikar v Kamnem pride za vikarja v Logje. Novomašnik č. g. Franc Hliš je imenovan za kapelana v Podbrdu.

Kanonično umeščen je bil 9. t. m. č. g. Valentin Pipan za župnijo Zgonik na Krasu.

Župnijsko skušnjo so napravili č. g. Miha Kragelj, administrator v Šebreljah, Kristjan Štibili, vikar v Novakih in Alojzij Morsutti, kapelan v Trziču.

Za „Šolski Dom“ je došlo upravnitvu: Edvard Štrekelj, vikar v Vrtojbi namesto venca ranjkemu dr. J. Pavlici 10 K (ravno toliko za „Alojzijevišče“); v blag spomin dr. J. Pavlice, F. V. 5 K.

Odbor „Krojaške zadrage“ v Gorici je sklenil v izvenredni svoji seji z dne 9. t. m. izročiti v spomin nepozabnega svojega ustanovitelja in dolgoletnega popolnoma brezplačno poslujočega blagajnika, rajnega g. dr. J. Pavlice, „Alojzijevišču“ in „Šolskemu Domu“ v Gorici darilo vsakemu po 50 K.

Odbor „Centralne posojilnice“ v Gorici je sklenil v večerajni seji počastiti spomin svojega prvega predsednika, nepozabnega rajnega g. dr. J. Pavlice, s tem, da daruje mesto venca na grob slovenskemu „Alojzijevišču“ 50 kron in „Šolskemu Domu“ 50 kron.

Knjige družbe sv. Mohorja so došle, in sicer se dobe za goriške ude pri cerkveniku stolne cerkve. Opozarja se stem č. ude da blagovoljivo prinesiti s seboj letnino za prih. leto.

„Soča“ o pokojnem dr. Josipu Pavlici. — V zadnji svoji številki se spominja tudi „Soča“ na svoj način pokojnega dr. Josipa Pavlice. Vsem onim, ki so čitali ta list, so gotovo še v najboljšem spominu nesramni in skrajnosurovi napadi na pokojnikovo osebo. Dokler je pokojnik živel, imenovala ga je črna semeniška razsajača, samo-pašnika, posebljeno hudobijo, kakoršne je zmožen poleg njega le še vrag v peklju, doktorja tepcologije itd. itd. In tako je pisala „Soča“ o pokojniku celo takrat ko je ležal hudo bolan doma. In čujte, kaj piše „Soča“ zdaj ob pokojnikovem grobu: „Z dr. Josipom Pavlico se je dalo vsaj pametno govoriti, ni žalil osebno, ni bil strupen v izrazih in nastopu...“ Ljudje so pač ti brez značaja in brez načel, ki se ravna vedno in povsod le kakor jim kaže. Kar je tem ljudem danes belo, bodo jutre trdili, da je črno in nasprotno. V enem pa si hoče ostati „Soča“ tudi zdaj dosledna, namreč v surovosti. Zato pa piše nadalje hlevski: „Zato naš boj nasproti dr. Josipu P. ni bil nikdar tako odijozen kakor mora biti vselej, ko se razkorači brat Andrej P.“ Kakor je iz tega razvidno, si zna goriški Terzit pomagati: Josipa ni več, zato si je izbral Andreja Pavlico za predmet svojega psovavanja in obrekovanja. Ali res ni na celem Gorškem nobenega Odiseja?

Romarjev na Sv. Gori je bilo minulo rožnovenško nedeljo izvanredno

veliko. Prišli so romarji iz raznih krajev Goriške, pa mnogo tudi s Kranjske in Benečije.

Kranjski in drugi romarji na sv. Goro. — Jutri zjutraj o 5 uri in 24. min. pripelje poseben vlak iz Ljubljane mnogo romarjev s Kranjskega in Stajerskega v Gorico, od koder se podajo na sv. Goro Služba božja boče ob 10. uri predpoludne. Pridigoval bo preč. gosp. dr. Krok.

Zaprl so Jožefo Lah v torek po noči ob jedni uri. Vlačila se je okolu ter pijana nadlegovala ljudi z beračenjem. Straže so jo aretirale ter peljale v zapor, tam je pa ta grda spaka tako razsajala in kričala, da so jo morali spraviti v podzemsko celico.

Odgananci. — V mesecu septembru je bilo odgnanih iz Gorici 49 oseb. V teku tega leta pa jih je bilo odgnanih vse skupaj 336.

Stavbeni material na prodaj. — Koli in drug enak stavbeni material, nahajajoč se pri novem mostu, ki se zida sedaj pri Benki čez Sočo prodal se boče na dražbi dne 14. t. m. Kdor bi želel izvedeti kaj več o tem obrne naj se do inženerja g. Alojzija Polese v ulici Aquileja št. 8.

Najden revolver. — V ulici via Morelli so našli v sredo popoldne nabasani revolver.

Tatvina. — Zaprl

so te dni čevljarja J. N. ki je ukradel tvrdki I. Drufovka v Gosposki ulici en par čevljev.

Začelo je goret. — V nedeljo po noči okolu jedne ure v drugem nadstropju Strassoldove palače na trgu novega sv. Antona in sicer v stanovanju neke gospe Rauscher. Ker so najbližji sosede naglo pritekli na pomoč in so kasneje prišli ognjegasci, ugasili so kmalu ogenj, ki je baje napravil kakih 400 K škode.

Neumna šala. — Jeretič Ivan čevljar, stanujoč v Podgori hiš. št. 18, Čejan Avguštin, delavec, iz Gor. Vrtojbe št. 82 Henrik Markič pok. Štefana od istotam in Ludvik Lasič, zidar, tudi iz Gor. Vrtojbe št. 101. vzeli so v pondeljek Francetu Spacalu iz Kostanjevice za šalo zaklano tele ter je jeli vlačiti po Kornju. Zaradi tega bil je aretiran Ludvik Lasič, kot glavni tiček tega „špasa“. Ko so prišli na travnik hoteli so, ne vemo kako, Lasičevi tovariši osvoboditi tovariša pa bili so še oni aretirani.

Dekle izginilo. — Pred desetimi dnevi došla je v Trst, iskat si službe, 15-letna Ema Bratina iz Gorice. Obiskala je svojo sestro Karolino, katera je v neki družini v službi in je pri njej tudi prenočila. Drugo jutro zgodaj se je Ema poslovila od sestre in si šla iskat službo, a je od takrat ni bilo več nazaj. Ker se je nje sestra Karolina bala, da se jej je morda zgodila kaka nesreča, naznanila je stvar policiji.

Najdene reči. — Pri mestni straži sta shranjena dva dežnika. Jednega so našli na sadnem izvoznem trgu, drugega pa na sadnem pokritem trgu. Nahaja se tam tudi ovratna srebrna verižica z križcem polnim dijamantov.

Mrtveca potegnili so iz Sočinega jezera v Stračicah v sredo okolu 5. ure popoldne. Utopljenec je bil možkega spola in približno 50 let star. Utopljenec se zove Josip Kristjančič, doma iz Podgore.

Bohinjska železnica. — V sredo bila je v Podbrdu posebna komisija, koji je bil namen, določiti prostor, na katerem se ima zgraditi tamošnja postaja. Pridružila se je tej komisiji tudi politična komisija, katera se ima baviti z razlastitvijo zemljišč, po katerih boče tekla nova bohinjska železnica po haški dolini. Člani te komisije so: Alojzij Fabiani, c. kr. namestništveni svetnik kot predsednik Ravnateljstvo za zgradbo železnice na Dunaju zastopa stavbeni svetnik B. R. O. Z.; železniško ravnateljstvo v Trstu zastopa dvorni svetnik Boro-vič k a; odposlanec goriškega deželnega odbora je dr. Marani; trgovsko zbornico goriško zastopa Holzer. Poleg teh so v tej komisiji tudi in sicer: zastopnik vojnega ministerstva; zastopnik c. kr. okr. glavarstva v Tolminu; glavni inženjer in vodja železniške ekspoziture v Gorici, de Gasparo in vodstvo železniških del v Jesenicah.

Strojarski štrajk v Mirnu ni še končan. Delavci nočejo še na delo, a gospodarji nimajo tudi sile. V korist obeh strank bi bilo, da vsaka malo odneha ter da začne redno delo.

Toča je zopet potolkla občine Villesse, Rudo, Campolongo in Tapoljan. Škoda v vinogradih je precej občutna.

Razpis dražbe. — Ker je deželni odbor sklenil popraviti stranišča v deželni hiši, vabijo se oni ki nameravajo

prevzeti to delo, da predložijo pismeno svoje ponudbe najdalje do 27. oktobra t. l. ob 12 uri popoldne. Proračunjeni znesek za izvršitev tega dela znaša 2030 kron 72 vin. Načrt in pogoji so razpoloženi pri deželnem stavbinskem uradu ob uradnih urah.

Okrajna bolnišna blagajna za Gorico in okolico. — Iz poročila o obnem zboru, katerega je imelo to društvo v nedeljo, posnamemo, da misli isto drugo leto, ko se začne graditi bohinjska železnica, ustanoviti še dvoje mest društvenih zdravnikov, in sicer jedno v Dornbeigu, drugo pa v Podbrdu.

„Pevsko in bralno društvo“ v St. Andrežu priredi v nedeljo dne 12. oktobra 1902 veselico s plesom, v prostori gosp. Petra Lutmana. Vspored: 1. Neumann: „Subaltern“, koračnica, svira godba; 2. Iv. pl. Zajc: „Rojakom“, poje možki zbor; 3. Milčcker: „Karlota“, valček, svira godba; 4. Pozdrav; 5. Thomas: 6. Fr. Ferjančič: „Oj slovenska zemljica“, poje možki zbor; 7. Ziehrer: „Zaljubljen“, romanca, svira godba; 8. Emil Komel: „Primorska straža“, poje možki zbor s spremljevanjem godbe; 9. Komzak: „Rab Labjac“, polka franc. svira godba; 10. H. Volarič: „Kviško bratje“, poje možki zbor; 11. Fahrbach: Poturri iz operete „Vojaški propovednik“, svira godba; 12. J. Alešovec: „Eno uro doktor“, burka v jednom dejanju; 13. Ples in prosta zabava. — Pri veselici in plesu svira oddelek goriške vojaške godbe. Začetek veselice točno ob 3 $\frac{1}{2}$ uri pop. Vstopnina: k veselici 40 vin., sedeži 20 vin., vsaka plesna točka 20 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi o d b o r.

Kneippovo zdravilišče na Slovenskem. — Urednik lista „Kneipp Blätter“, v Würshofenu dr. J. Okič priobčjuje v imenovanem listu prijave, naj bi se tako zdravilišče ustanovilo kje na Slovenskem ali pa na Hrvaškem. Pogoji: dovolj mrzle vode, gozd v bližini, vinorodni kraj ob železniški postaji ali vsaj ne dalje ko 2 km proč. Dosedaj so se mu predlagali kraji Samobor, Ajdovščina, Ilirska Bistrica.

Narodni dom v Trstu. — V Trstu so začeli te dni podirati stare stavbe, na katerih hočejo tržaški Slovenci zgraditi krasno novo poslopje „Narodni dom“. Ako ne boče posebnih zaprek, dovrši se ta nova in za Slovence velevažna zgradba že v dveh letih.

Spomenik na grobu pokojnega vladike Šterka. — V „Edinosti“ čitamo, da se za Vseh svetih dan postavi na pokopališču sv. Ane v Trstu nagrobni spomenik blagopokojnemu vladiki Šterku. Ta spomenik, izvršen v jugoslovanskem slogu, boče delo domačega hrvatskega umetnika Rendiča.

Značilna prepoved. — „Edinost“ poročja, da se je na novi openski železnici sprevodnikom izrecno prepovedalo govoriti slovenski! In to pod globo petih kron!

Samomor. — V Trstu se je v svojem uradu vstrelil računski revident Paternost Dragotin. Na mizi so našli njegovo zadnjo oporoko. Revolver, s katerim se je vstrelil, je, tako pravi „Edinost“ zapustil, uredniku „Piccola“, dr. Prezioso.

Konfiskacija. — Te dni je bilo v Trstu zaplenjenih več listov, ker so priobčili brzojavko c. kr. korespondenčnega urada o burni seji v ogerskem parlamentu v kateri je poslanec Barabas nedostojno napadel vladarjevo osebo. Med zaplenjenimi listi nahajal se je tudi oficijozni „Triester Tagblatt“. Res nekaj izvanrednega.

Tržaška posojilnica in hranilnica vabi one gg. stavbinske podjetnike, ki bi želeli prevzeti gradnjo njene hiše v Trstu na trgu pred vojašnico št. 2 da se pismeno prijavijo do 14. oktobra t. l. na kar se dostavijo potrebni podatki, da bodo mogli vložiti svoje ponudbe.

Deželni poslanec Ivan Božič se baje preseli iz Podrage na Hrvaško in sicer v Prezid.

Bivši koncertni vodja glasbene matice v Ljubljani. — Gospod Josip Čerin je imenovan za profesorja na dunajskem konservatorju.

Nove razglednice. — Tiskarna Sv. Cirila v Mariboru je izdala jako krasne nove razglednice s slovenskimi barvami. Posebno lepe so razglednice z na slovenskem traku tiskanim geslom: Vse za vero, dom, cesarja! Teh razglednic 100 komadov stane 7 kron, 50 komadov 4 krone, posamezen komad 10 vinarjev.

Oproščeni od kontrolnih shodov so, vsled neke naradbe vojnega ministerstva državni in deželni poslanci, ako se vrše kontrolni shodi za časa zasedanja državnega zbora, delegaciji in deželnih zborov.

Namestnik deželnega glavarja

za namestnika deželnega glavarja na Moravskem poslancu dr. Začeka.

Trgovina s Transvaalom. — Za one, ki trgujejo s Transvaalom je važno doznati, da je carina na stroje vsakevrste posebno pa na kmetijske, potem carina na vse stavbinske predmete, ki se uvažajo v Transvaal odpravljena.

Štrajk premogarjev na Francoskem. — Francoski premogariji so imeli te dni v Lievinu shod, katerega se je udeležilo 2500 oseb. Sklenili so, da se proglasi splošen štrajk rudarjev na Francoskem.

Štrajk ameriških rudarjev. — Tudi v Ameriki so začeli v premogokopih rudarji štrajkati. Štrajka jih nad 30 tisoč. Vsled tega je postal premog sila drag in ga zmanjkuje vze raznim obrtnijskim podjetjem. Kjer se ga nahaja še kaj v zalogi, hočejo ga ljudje po sili krasti, tako da so ga primorani stražiti z vojaki. Sicer se pa poročja, da utegne biti štrajku kmalu konec, ker je nastal med lastniki premogokopov prepir in bodo nekateri vsaj deloma ugodili zahtevam delavcev.

Dvoje detet, a jeden sam želo-dec. — V neki mali vasici v Karniji je 30. septembra t. l. neka ženska rodila dvojčka. Dvojčka sta imela skupen želo-dec. Živela sta samo jedno uro.

Povodenj odkrila zaklad. — Pri Kaštiljonu v Siciliji je odnesla, kakor smo že poročali povodenj mnogo zemlje. Na nekem kraju blizu imenovanega mesta so našli velik in jako star zaklad, ki je bil skrit pod zemljo, katero je voda odnesla. Najdeni zaklad se ceni na 68.000 lir in obstoji iz starega zlatega denarja in sicer iz grške dobe.

Nov angleški top. — V arzenalu v Woolwichu na Angleškem so izgotovili top, ki v velikosti in hitrosti nadkriljuje vse kontinentalne topove. Kroglja tega topa tehta 10 funtov. S tem topom namerava Angležka na suhem najbrže streljati vrabce.

Živega zabili v rakev. — V Karbarovski v Sibiriji napila sta se dva vojaka. Eden ni prišel do vojašnice ter obležal je nezavesten na ulici. Mimoidoča sanitetna patrolja ga je našla, položila na voz in ga, misleča, da je obolel za kolero, peljala v barako za okužene. Tam so dozdevnega mrtveca, potresli z neugašenim apnom, zabili v rakev in ga takoj prepeljali na pokopališče za okužene. Ko je mrtvaški voz vozil čez železniški nasip zadela je ob velik kamen. Rakev je odletela z voza, in pokrov je odskočil. Padeč in sveži zrak sta vzbudila pijanega vojaka, ki je začudeno gledal celo komedijo potem pa zbežal. Seveda je bil mestni zdravnik takoj odstavljen.

Kako se ozdravi protin? — Sprevednikova žena A. M. na Sv. Petra cesti je imela hudo trganje po nogah. Nobeno zdravilo jej ni pomagalo. Nekoč je potožila nekemu možu, kako hude bolečine mora prestajati; ta pa jej je povedal sredstvo, s katerim se lahko takoj prežene trganje. Nasvetoval jej je, da stolče cvetje od srbotja in da si s tem obveže noge. Žena je storila, kakor jej je bilo nasvetovano. Nasledek je bil, da se je na mestu, kjer je bilo privezано srbotno cvetje, unela noga in so se napravili mehurčki. Le-te mehurčke je mož z britvijo prerezal, da je iztekla voda iz njih. Žena ima sedaj na nogoh rane, pa pravi, da se vendar bolje počuti.

Škrinjica, ki govori. — „Reform“ javlja, da je izumel ravnatelj „Union instrumentale“ Jung iz Bila škrinjico za pisma, ki je tako urejena, da jo je možno zvezati z električnim zvončkom. Potem treba samo pritisniti na gumb, ako zvonček zazveni, so v škrinjici pisma, ako ne, je škrinjica prazna.

Razpis službe občinskega tajnika.

Podpisano županstvo razpisuje službo občinskega tajnika z letno plačo 900 kron in primernim stanovanjem, Prošnje z dokazili zmožnosti za to službo je vložiti pri podpisnem do konec tega meseca. Zahteva se znanje slovenskega, italijanskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.

Županstvo v Kanalu, dne 8. oktobra 1902.

M. Zega, župan.

Priden hlapec

Ivan Bednařik
 priporoča svojo
knjigoveznico
 v Gorici
 ulica Vetturini št. 3.

Romariem na Sv. Goro
 kakor tudi slavnemu
 občinstvu v obče se
 najljubneje priporoča

kavarna „Central“ v Gorici

na Travniku tik cerkve
 sv. Ignacija. Lastnik je
 Filip Pečenko iz Ribem-
 berga. Na razpolago ima
 nad 100 časopisov, kava
 in likerji najboljši, po-
 strežba točna, čistoba
 izgledna, cene so ka-
 kor v drugih kavarnah.

Velika zaloga
 gotovih oblek

vsake vrste in vsake mere.
 !!! Brez konkurence !!!

ANTON KRUSIČ,
 trgovec in krojaški mojster
 v Gorici, Vrtna ulica št. 26.

Gospodu lekarničarju
Gabrijelu PICCOLI
 v Ljubljani.

Vaše železnato vino sem
 s prav dobrim uspehom vporab-
 ljal pri neki gospe, ki je dolgo
 trpela na živcih. — Prosim Vas
 torej, da mi določite še šest
 steklenic zgoraj navedenega vina.

Dr. L. Färber,
 c. kr. štabni zdravnik.

V Gorici, 6. junija 1901.

Prodaja se v lekarnah v Gorici,
 Tolminu, Trstu, v Istri in Dalma-
 ciji po 2-40 K steklenico.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,
 (v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
 občinstvu v mestu in na deželi svojo
 trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
 Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
 rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
 istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
 Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
 4, 5. Več vrst riža. Milsveče prve in
 druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič &
 Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe
 sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga
 mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
 Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
 najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

BRIVNICA

Anton Pucelj
 priporoča svojo

brivnico v Gorici
 na Travniku, in
 brivsko podružnico
 v ulici Tre Rê, 16.

ZAHVALA.

Zahvaljujemo se prisrčno vsem, ki so nam ob času bolezni in prerane smrti našega
 preljubljenega sina, oziroma brata

dr. Josipa Pavlice,

profesorja bogoslovja,

izkazali ljubezen in sožalje. Pred vsem izrekamo najprisrčnejšo zahvalo Njega Prezvzišenosti
 knezu-nejškofu Andreju, ki je dragega pokojnika tolažil na smrtni postelji, č. g. spovedniku
 P. Zecchiniju iz J. D., č. gg. usmiljenim bratom na Dunaju in v Gorici za izredno pomoč v
 bolezni, bl. gospodoma dr. M. Baylonu na Dunaju in dr. A. Rojcu v Gorici za njuno prizade-
 vanje, dalje častiti duhovščini stolne cerkve, č. gg. profesorjem centralnega semenišča, vodstvu
 deškega semenišča in slovenskega „Alojzijevišča“, vsem č. gg. duhovnikom, redovnikom, pro-
 fesorjem, uradnikom, sorodnikom, prijateljem, znancem ter goriškim meščanom, ki so nas z
 iskrenim sočutjem tolažili ob prebitki izgubi.

Bog vsem stotero povrni!

V Gorici, dne 7. oktobra 1902

Zalujoča družina.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
 nici na vs. kraje avstro-ogerske monarhije v
 sodih od 50 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
 tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Franc Melink,

zidarski mojster v Višnjeviku št. 67,
 prevzema vsa zidarska dela po naj-
 nižji ceni. — Naročena dela se lično
 izvršujejo.

Valentinčič

okusne kolace za birmance

Josip pekovski
 mojster
 in razno pecivo, ki jevednosveže priporoča

Pekarija se nahaja
 v GORICI, v Raštelju hiš. št. 29.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga
 vsakovrstnega trdega in mehkega
 koroškega in kranjskega lesa ter
 pohištva, rakev (trug), vinskih pos-
 sod, stiskalnice za vino in sadje
 vsake velikosti, kakor tudi krat-
 kočasnih iger slovenskih „Mari-
 janic“ t. j. ličnih in trpežnih
 miz iz trdega lesu, ki imajo
 znotraj tro- ali štiridelno keg-
 ljišče z vrtenci in kegljavnično
 blagajno po najnovejši sestavi, za
 krčmarje, zasebnike itd.

v Pevni,

za Soškim mostom, p. Gorica,
 priporoča p. n. občinstvu svojo
 bogato zalogo, zagotavlja naj-
 hitrejšo postrežbo in jako nizke
 cene.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica, Gosposka ulica št. 7

Priporoča se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se
 letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati,
 Voille de Lanie, Tennis, Oksford, piqué luknjasti. Možka sukna po vsaki
 ceni v veliki izbiri. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves,
 blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna,
 hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajc, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izborno perilo, katero se razprodaja 15%
 pod ceno, dokler je še zaloga.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovratniki,
 zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

== Vse po najnižjih in stalnih cenah! ==

Na željo se razpošiljajo vzorci poštne prosti.

Anton J. Vogrič

v Trstu, ulica Muda šte. 2, za magistratom

Naznanja se, da je podpisani prevzel trgovino vseh priprav za cer-
 kvene slavnosti, katera je osnovana že leta 1840 in se nahaja v ulici
 Muda vecchia šte. 2, pod tvrdko gospoda Dragotina pok. Drioli in katera
 trgovina bo od sedaj naprej nadaljevala pod napisom

„K sv. Antonu Padovanskemu“

(„Al Santo di Padova“)

Podpisani je popoln poznavalec te stroke, osobito kar je modernih zahtev tudi v
 pripravah za cerkvene slavnosti, vsem ga podpomaga praksa izvršena v dolgotrajnih
 naukovanju, zato se upa obvestiti cenjene naročnike, da jim popolnoma ustreže in v
 tej nadi se priporoča najtopleje veleč. duhovenstvu, upravnistvom katoliških
 cerkv, samostanov in zavodov, da bi ga podpirali in se njega spomnili v vsa-
 katerih potrebah

Podpisani popolnoma na novo preuredi svojo prodajalnico in jo hoče oskrbeti
 raznovrstnim blagom da bo popolnoma odgovarjala vsem zahtevam, a vse po najnižjih
 cenah da se ni bati konkurence. Oznanja, da bodo cerkve, samostani in zavodi
 imeli posebna zboljšanja v cenah in dobrem blagu.

Opominjam častite odjemnike, da je prodajalnica ob nedeljah iz praznikin
 zaprta, ker tudi Bog zapoveda, da se imajo praznovati nedelje in zapovedani prazniki.
 Gotov sem podpora, ker se oslanjam na veliko mojo izkušnjo in zagotavljam
 najtočnejšo postrežbo, poštenost in natančnost v izvrševanju katere sibi naročbe
 ali manjšega obsega.

**V zalogi imam tudi čisto čebelne voščene sveče,
 kakor tudi mešane sveče, I. II. in III. vrste.**

Na zahtevo se pošlje cenik in razkaznik.

Anton J. Vogrič.